WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 41 13 OKT. 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

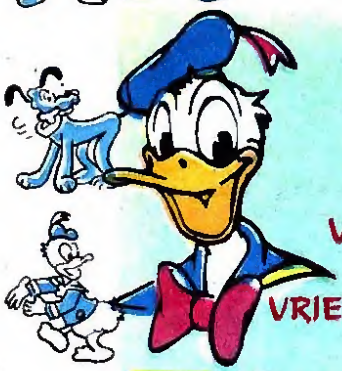

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WETEN jullie nog dat Pluto zo'n mooie rode trui had? Nou, daar is niet veel van over! Gisteren, toen Minnie hem uit de motballen haalde, om 'ns te kijken of hij nog een wintertje mee kon, stond Pluto met één oog dicht naar de trui te kijken. „Alweer dat rode ding!" zag je hem denken. En het was aan z'n snuit te zien dat hij er niet veel aan vond! „Hij ziet er nog goed uit, hè?" zei Minnie tevreden. „Kom eens, Pluto, dan kunnen we zien of hij nog past!" En of Pluto nu wilde of niet, hij moest de trui aan. Sjonge, wat keek die Pluto lelijk! „Kom nou!" lachte Minnie, „Zó erg is het nu ook weer niet, hoor! Ga hem maar 'ns aan Mickey laten zien!" Zo over straat, met die trui aan? schrok Pluto. Dat gaat toch niet, het is helemaal nog geen winter! Maar Minnie hield de deur al open en Pluto sloop weg.

Vijf minuten later hoorde Mickey hem aan de deur krabben. Toen hij open deed, zat daar een glunderende Pluto, vrolijk hijgend. Om zijn nek zat een rood draadje en toen Mickey goed keek, zag hij dat er een lange rode draad van Pluto naar de straat op het tuinpaadje lag. Verbaasd liep Mickey in de richting waarvan de draad kwam, de straat op en met een lange omweg tot hij het andere eind van de draad vond, aan een spijker van het tuinhekje bij Minnie's huis. „Sja," zei Minnie, toen Mickey haar naar buiten riep, „het is jammer van de trui, maar Pluto kan er ook niets aan doen. Hij heeft er natuurlijk niets van gevoeld, anders was hij niet doorgelopen!"

Mickey dacht aan Pluto's vrolijke snuit.

„Hmmm . . ." zei hij, en ik denk wat Mickey ook dacht!

OOM DONALD

LIESBETH VAN HUYSTEE, AMSTERDAM-W. Nou, jij schrijft ook niet veel brieven, zeg, als je die voor mij een paar weken vergeten was! Want bij zat toch zeker in je schrijfblok, hè? Maar ik vind bet niet zo heel erg, hoor, als je me maar niet helemaal vergeet!

GERRIE KERS, OBST. Och kom, zó moeilijk is het toch niet om een opstel te schrijven! Het hoeft toch niet allemaai echt gebeurd te zijn. Je schrijft zo maar iets en hoe meer je schrijft, hoe meer bedenk je allerlei dingen.

ANJA KELLER, VLISSINGEN. Hoe gaat het met Mickey? Is hij al een heel grote poes geworden? Wie zorgt er voor hem, jij of Marisa? Dag, Anja, de groeten aan Marisa!

JO STROLENBERG, BLEIJERHEIDE. Nu weet ik nog een raadseltje voor jou. Hier komt het: Wat is groen met rode stippels en heeft acht pootjes, maar kan niet lopen? Helemaal niet moeilijk; je moet alleen even nadenken!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf in de linkerbovenhoek van de envelop: **Oom Donalds Brievenbus**, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 41

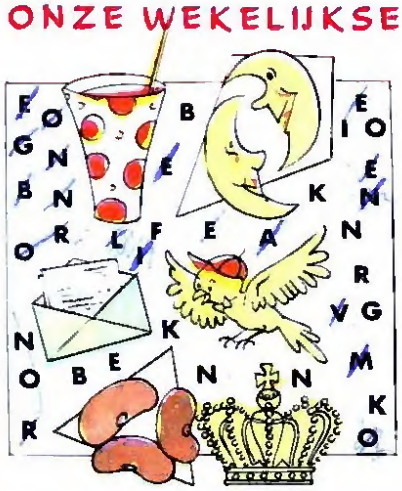

Voor het oplossen van deze puzzel moet je als volgt te werk gaan. Je schrijft eerst de namen op van de zes dingen, die je hier ziet afgebeeld (dat kunnen ook meervoudsvormen zijn) en je gebruikt daarbij de letters die in de puzzel staan. Iedere letter die je gebruikt hebt, schrap je op het plaatje door. Tenslotte houd je dan nog zes letters over. Deze schrijf je afzonderlijk op en je plaatst ze in zó'n volgorde, dat ze de naam vormen van een persoon die een land regeert.

Schrijf het woord dat je hebt gevonden, op een briefkaart en stuur die vóór 18 oktober,

als je in Nederland woont, aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam; ais je in België woont, aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op je kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 41".

Veel succes.

* ONS ZIEKENLIJSTJE *

Johan Schulten is 12 jaar en moet nog een tijdje in het sanatorium blijven. Hij zou graag 'ns wat post krijgen. Zijn adres is: Sanatorium, Hellendoorn.

Janka Potgieter is 8 jaar en al heel lang ziek. Zij is dol op kaarten met poppen er op. Haar adres is: „Anke Marjolein"-stichting, Lochem.

Gerard de Vriend is 10 jaar en al een heleboel keren in het ziekenhuis geweest. Hij spaart sigarenbandjes, lucifermerken en suikerzakjes en zijn adres is: Raadhuisstraat 15, Baarland.

José Jansen zal nog een tijdje in het sanatorium moeten liggen. Zij is 13 jaar en haar adres is: Emmaoord, Zevenaar.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; **tweede prijs:** een vierkleurenpotlood, **derde prijs:** tien tafeltennisspelen; **vierde prijs:** tien doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck nr. 35:

1e prijs: Cobie Boekkooi, **Leiden.**
2e prijs: B. Schepers, **Vriezeveen.**
3e t/m 12e prijs: J. Kerkhof, **Nistelrode;** P. Driesprong, **R'dam-12;** M. Pepels, **Esloo;** Gerke v. d. Zee, **Sneek;** T. van Breukelen, **Naarden;** G. van Raak, **Chaam;** Carla Drijfhout, **Amsterdam-C.;** Keesje de Groot, **Tiel;** G. Buist, **Enschede;** J. Glasbergen, **Noordwijk** a. **Zee.** 13e t/m 22e prijs: G. Termaat, **Putten;** K. Touwen, **Emmen;** C. v. Zuiden, **Den Haag-13;** Arendtje Leeuw, **Overdinkel;** M. van Rijswijk, **Tholen;** F. Bels, **Antwerpen (Blg.);** A. Lok, **Nijmegen;** S. Hepkema, **Leeuwarden;** M. Kollenveld, **Den Hoorn;** K. Meijer, **Eindhoven.**

De oplossing van prijsvraag no. 40 luidt: **VOGELVERSCHRIKKER.**

WALT DISNEY'S

Katrien Duck

LIEF DAGBOEK, OOM DAGOBERT IS IEMAND DIE IEDERE CENT TIENMAAL OMDRAAIT, VOOR HIJ HEM UITGEEFT, MAAR TOEN IK LAATST BIJ HEM KWAM, WAS HET TOCH DUIDELIJK DAT HIJ VOOR HET EERST IN ZIJN LEVEN EEN MISKOOP HAD GEDAAN! IK MOEST TOCH WEL EVEN LACHEN TOEN IK HEM ZAG . . .

VLIEG.... VLIEG... VLIEG... AU!

DUCK GEBOUW

MAAR OOM DAGOBERT, U HAD TOCH NIET VERWACHT DAT DAT TAPIJTJE HEUS ZOU VLIEGEN?

NOU DIE OOSTERSE MAN VAN WIE IK HET GEKOCHT HEB, ZEI DAT HET EEN ECHT TOVERTAPIJT WAS!

HET IS EEN AARDIG MATJE, MAAR MEER NIET!

ZOU JE HET WILLEN HEBBEN ... HEEL GOEDKOOP?

HMM... EIGENLIJK ZOU HET LEUK STAAN BIJ DE VOORDEUR!

EN ZO BEN IK AAN DAT MATJE GEKOMEN, DAGBOEK... ALLEEN WAS HET NIET BEPAALD GOEDKOOP!

MAAR IK HAD ER GEEN SPIJT VAN DAT IK HET GEKOCHT HAD, WANT HET STOND ENIG!

TINGE LING!

BINNEN!

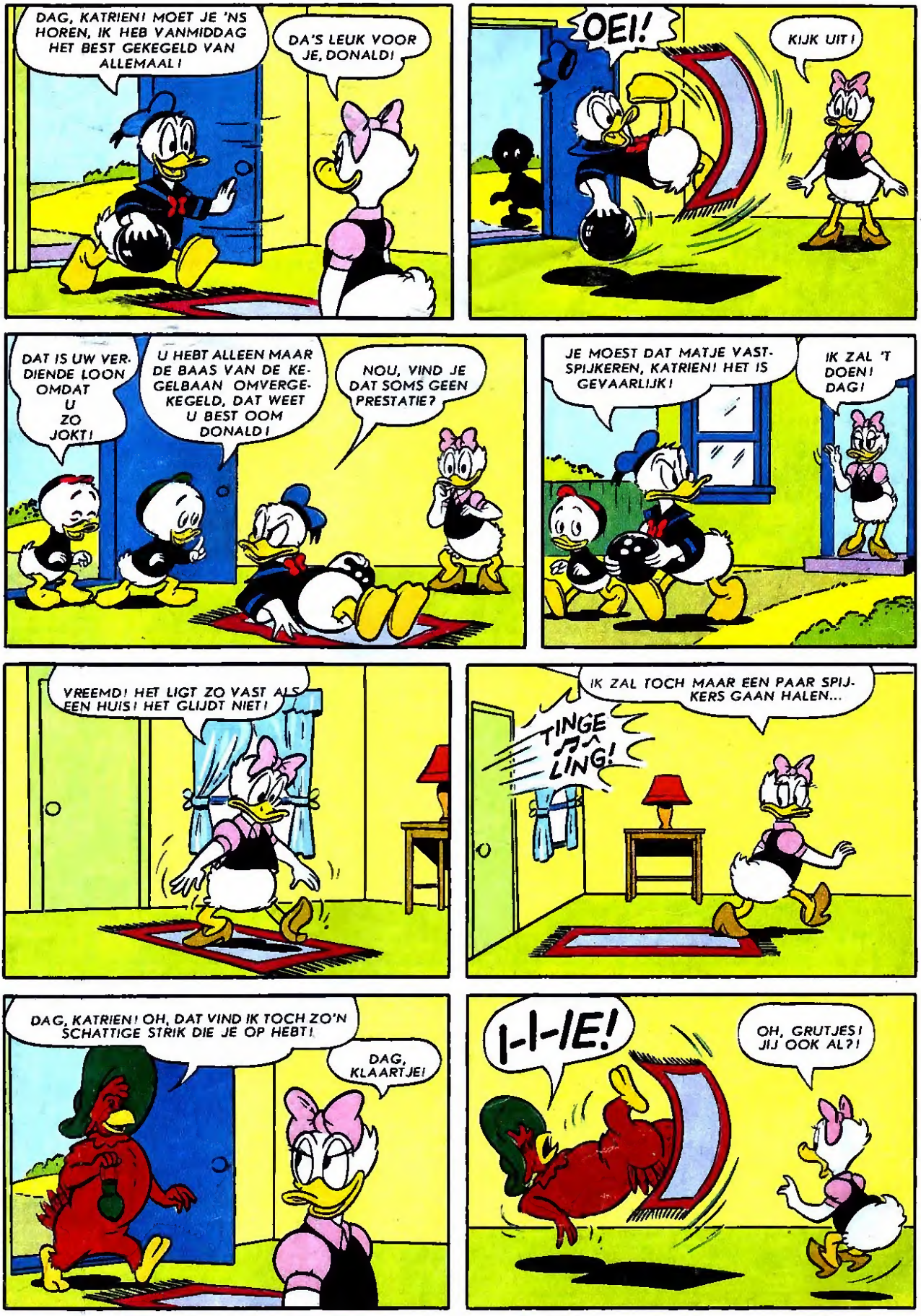
DAG, KATRIEN! MOET JE 'NS HOREN, IK HEB VANMIDDAG HET BEST GEKEGELD VAN ALLEMAAL!
DA'S LEUK VOOR JE, DONALD!
OEI!
KIJK UIT!
DAT IS UW VERDIENDE LOON OMDAT U ZO JOKT!
U HEBT ALLEEN MAAR DE BAAS VAN DE KEGELBAAN OMVERGEKEGELD, DAT WEET U BEST OOM DONALD!
NOU, VIND JE DAT SOMS GEEN PRESTATIE?
JE MOEST DAT MATJE VASTSPIJKEREN, KATRIEN! HET IS GEVAARLIJK!
IK ZAL 'T DOEN! DAG!
VREEMD! HET LIGT ZO VAST ALS EEN HUIS! HET GLIJDT NIET!
IK ZAL TOCH MAAR EEN PAAR SPIJKERS GAAN HALEN...
TINGE LING!
DAG, KATRIEN! OH, DAT VIND IK TOCH ZO'N SCHATTIGE STRIK DIE JE OP HEBT!
DAG, KLAARTJE!
I-I-IE!
OH, GRUTJES! JIJ OOK AL?!

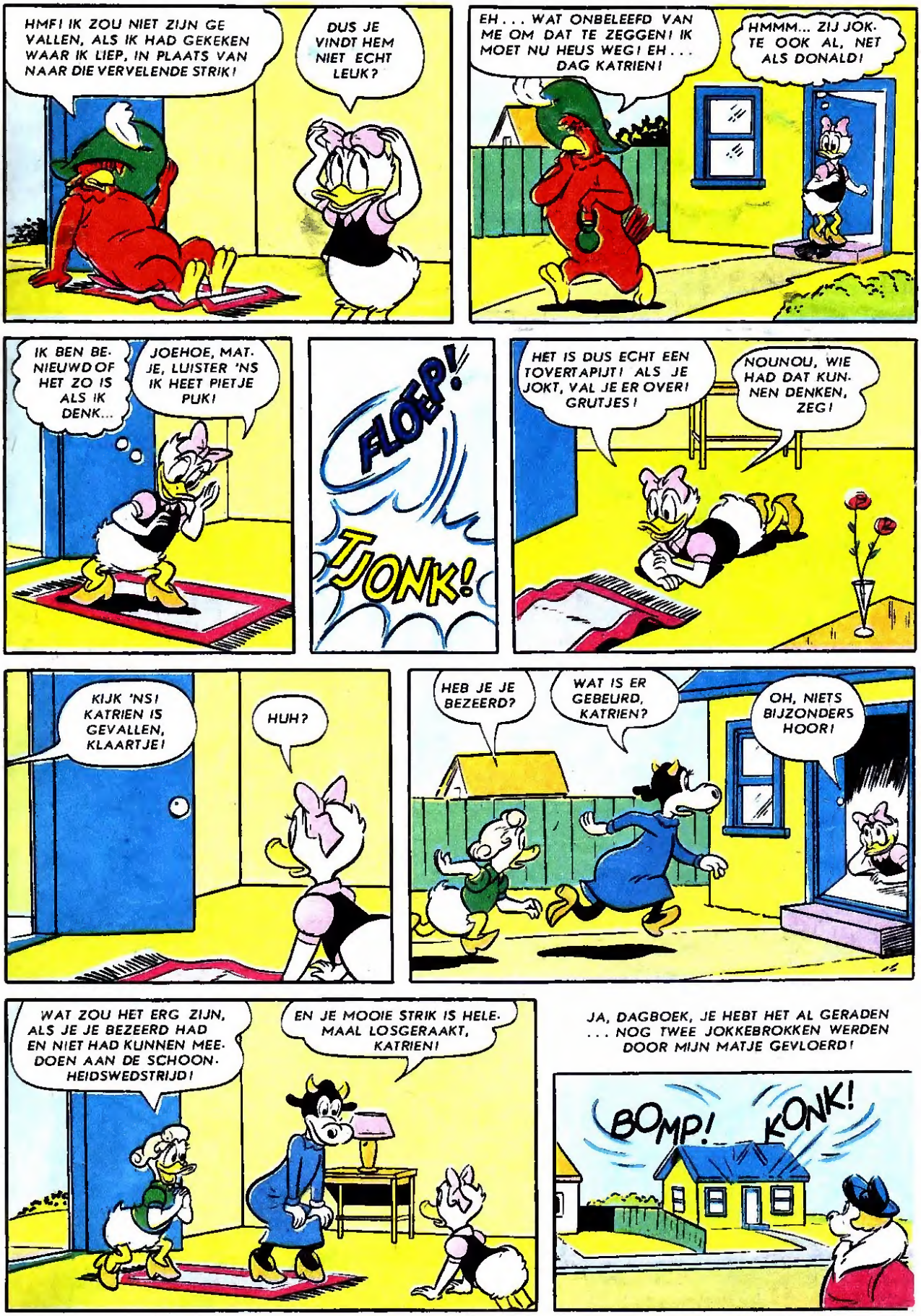
HMF! IK ZOU NIET ZIJN GE VALLEN, ALS IK HAD GEKEKEN WAAR IK LIEP, IN PLAATS VAN NAAR DIE VERVELENDE STRIK!
DUS JE VINDT HEM NIET ECHT LEUK?
EH . . . WAT ONBELEEFD VAN ME OM DAT TE ZEGGEN! IK MOET NU HEUS WEG! EH . . . DAG KATRIEN!
HMMM... ZIJ JOK-TE OOK AL, NET ALS DONALD!
IK BEN BE-NIEUWD OF HET ZO IS ALS IK DENK...
JOEHOE, MAT-JE, LUISTER 'NS IK HEET PIETJE PUK!
FLOEP!
TJONK!
HET IS DUS ECHT EEN TOVERTAPIJT! ALS JE JOKT, VAL JE ER OVER! GRUTJES!
NOUNOU, WIE HAD DAT KUN-NEN DENKEN, ZEG!
KIJK 'NS! KATRIEN IS GEVALLEN, KLAARTJE!
HUH?
HEB JE JE BEZEERD?
WAT IS ER GEBEURD, KATRIEN?
OH, NIETS BIJZONDERS HOOR!
WAT ZOU HET ERG ZIJN, ALS JE JE BEZEERD HAD EN NIET HAD KUNNEN MEE-DOEN AAN DE SCHOON-HEIDSWEDSTRIJD!
EN JE MOOIE STRIK IS HELE-MAAL LOSGERAAKT, KATRIEN!
JA, DAGBOEK, JE HEBT HET AL GERADEN . . . NOG TWEE JOKKEBROKKEN WERDEN DOOR MIJN MATJE GEVLOERD!
BOMP!
KONK!

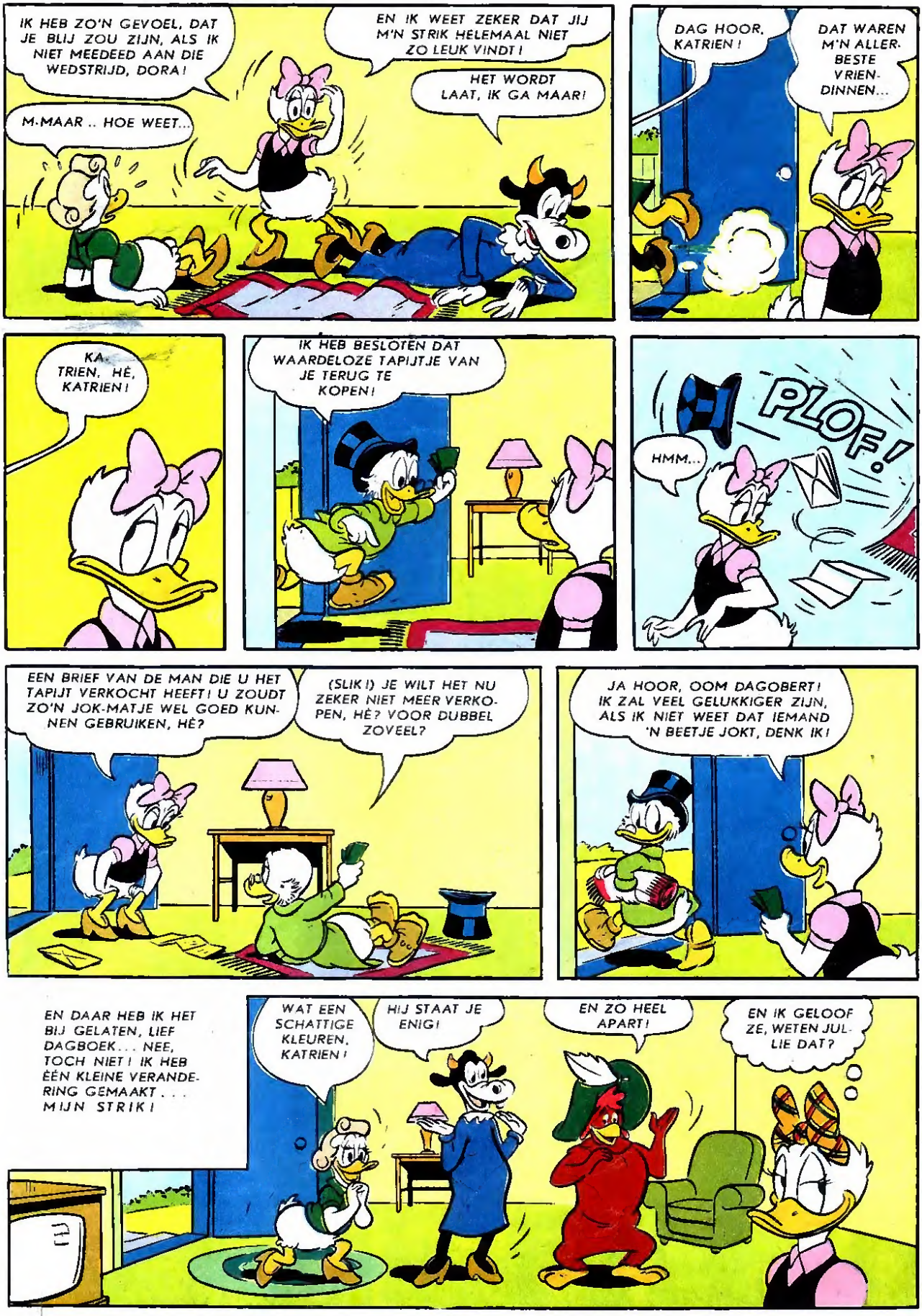
IK HEB ZO'N GEVOEL, DAT JE BLIJ ZOU ZIJN, ALS IK NIET MEEDEED AAN DIE WEDSTRIJD, DORA!
EN IK WEET ZEKER DAT JIJ M'N STRIK HELEMAAL NIET ZO LEUK VINDT!
HET WORDT LAAT, IK GA MAAR!
M-MAAR .. HOE WEET...
DAG HOOR, KATRIEN!
DAT WAREN M'N ALLER-BESTE VRIEN-DINNEN...
KA-TRIEN, HÈ, KATRIEN!
IK HEB BESLOTEN DAT WAARDELOZE TAPIJTJE VAN JE TERUG TE KOPEN!
PLOF!
HMM...
EEN BRIEF VAN DE MAN DIE U HET TAPIJT VERKOCHT HEEFT! U ZOUDT ZO'N JOK-MATJE WEL GOED KUNNEN GEBRUIKEN, HÈ?
(SLIK!) JE WILT HET NU ZEKER NIET MEER VERKOPEN, HÈ? VOOR DUBBEL ZOVEEL?
JA HOOR, OOM DAGOBERT! IK ZAL VEEL GELUKKIGER ZIJN, ALS IK NIET WEET DAT IEMAND 'N BEETJE JOKT, DENK IK!
EN DAAR HEB IK HET BIJ GELATEN, LIEF DAGBOEK... NEE, TOCH NIET! IK HEB ÉÉN KLEINE VERANDERING GEMAAKT... MIJN STRIK!
WAT EEN SCHATTIGE KLEUREN, KATRIEN!
HIJ STAAT JE ENIG!
EN ZO HEEL APART!
EN IK GELOOF ZE, WETEN JULLIE DAT?

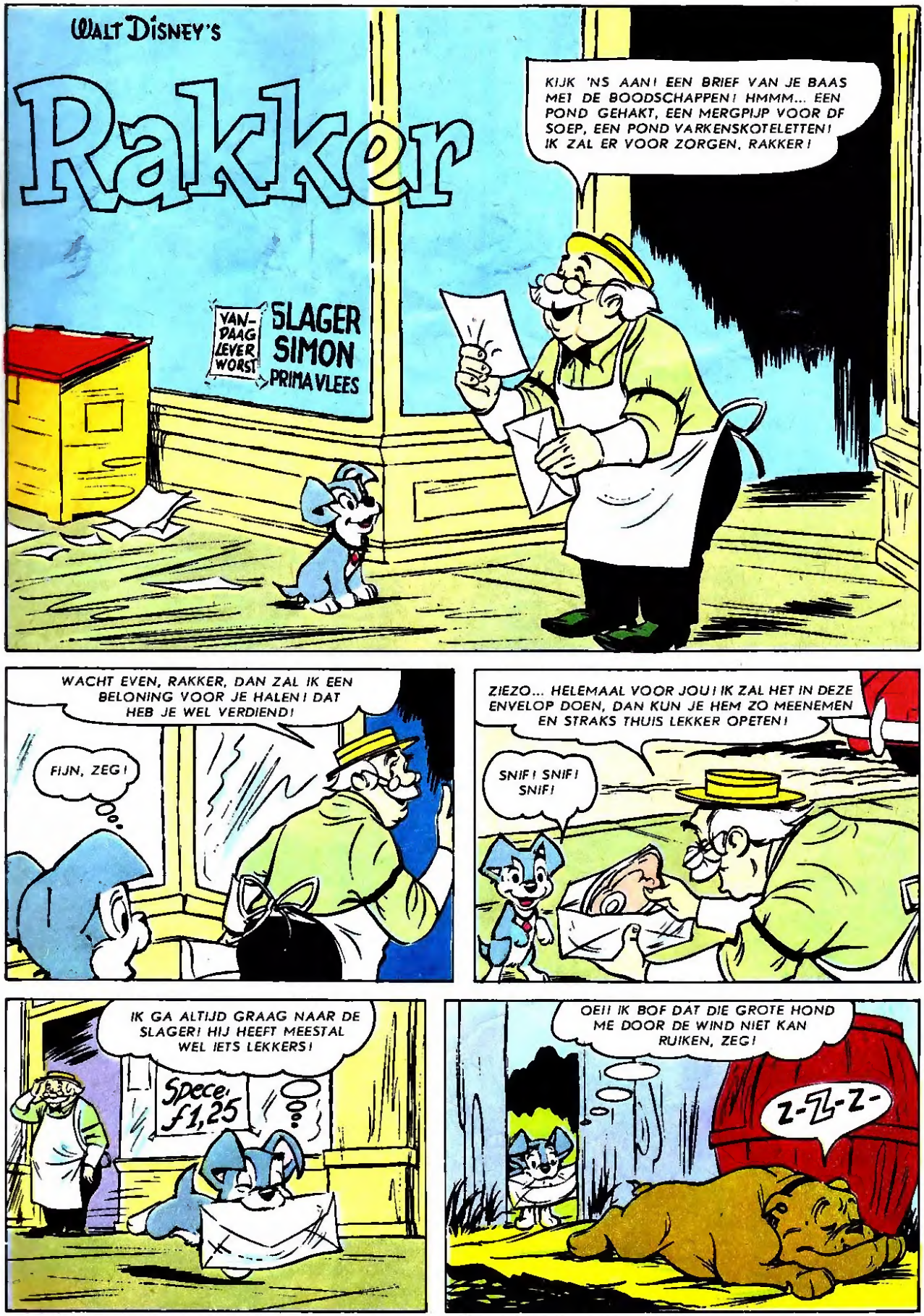
WALT DISNEY'S
Rakker
KIJK 'NS AAN! EEN BRIEF VAN JE BAAS MET DE BOODSCHAPPEN! HMMM... EEN POND GEHAKT, EEN MERGPIJP VOOR DE SOEP, EEN POND VARKENSKOTELETTEN! IK ZAL ER VOOR ZORGEN, RAKKER!
VAN-DAAG LEVER WORST
SLAGER SIMON
PRIMA VLEES
WACHT EVEN, RAKKER, DAN ZAL IK EEN BELONING VOOR JE HALEN! DAT HEB JE WEL VERDIEND!
FIJN, ZEG!
ZIEZO... HELEMAAL VOOR JOU! IK ZAL HET IN DEZE ENVELOP DOEN, DAN KUN JE HEM ZO MEENEMEN EN STRAKS THUIS LEKKER OPETEN!
SNIF! SNIF! SNIF!
IK GA ALTIJD GRAAG NAAR DE SLAGER! HIJ HEEFT MEESTAL WEL IETS LEKKERS!
Spece f1,25
OEI! IK BOF DAT DIE GROTE HOND ME DOOR DE WIND NIET KAN RUIKEN, ZEG!
Z-Z-Z-

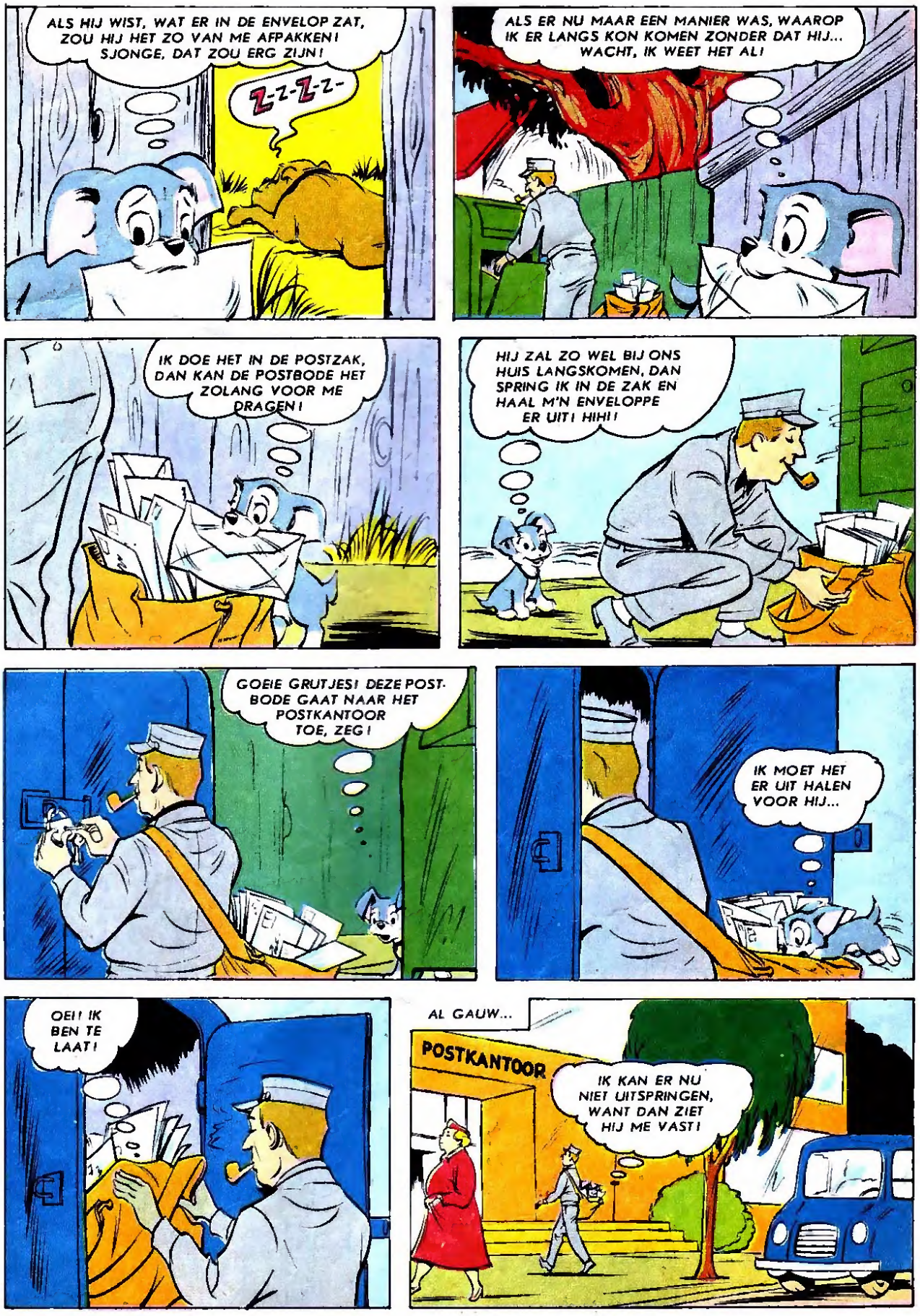
ALS HIJ WIST, WAT ER IN DE ENVELOP ZAT, ZOU HIJ HET ZO VAN ME AFPAKKEN! SJONGE, DAT ZOU ERG ZIJN!
Z-Z-Z-Z-
ALS ER NU MAAR EEN MANIER WAS, WAAROP IK ER LANGS KON KOMEN ZONDER DAT HIJ... WACHT, IK WEET HET AL!
IK DOE HET IN DE POSTZAK, DAN KAN DE POSTBODE HET ZOLANG VOOR ME DRAGEN!
HIJ ZAL ZO WEL BIJ ONS HUIS LANGSKOMEN, DAN SPRING IK IN DE ZAK EN HAAL M'N ENVELOPPE ER UIT! HIHI!
GOEIE GRUTJES! DEZE POST-BODE GAAT NAAR HET POSTKANTOOR TOE, ZEG!
IK MOET HET ER UIT HALEN VOOR HIJ...
OEI! IK BEN TE LAAT!
AL GAUW...
POSTKANTOOR
IK KAN ER NU NIET UITSPRINGEN, WANT DAN ZIET HIJ ME VAST!

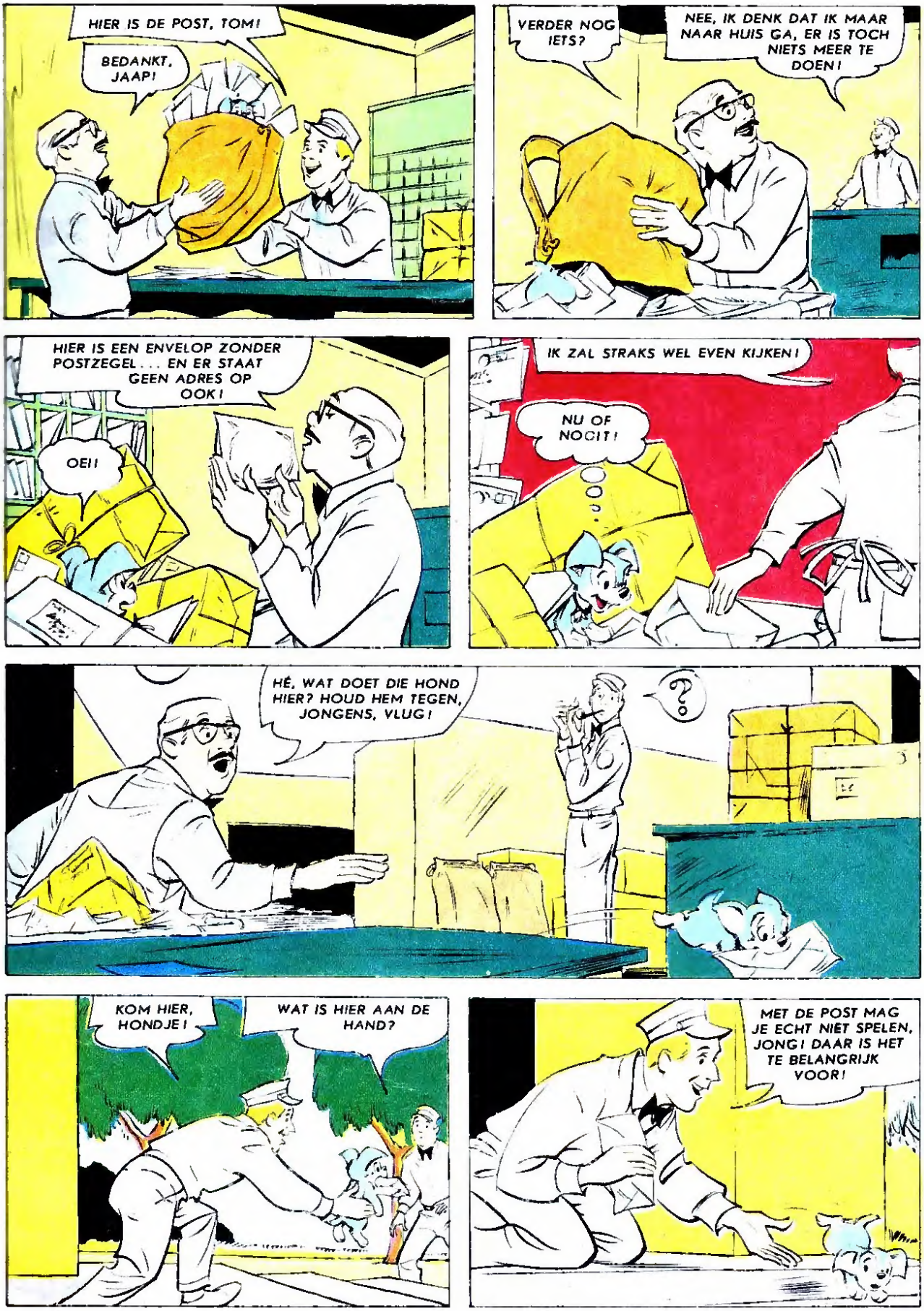
HIER IS DE POST, TOM!
BEDANKT, JAAP!
VERDER NOG IETS?
NEE, IK DENK DAT IK MAAR NAAR HUIS GA, ER IS TOCH NIETS MEER TE DOEN!
HIER IS EEN ENVELOP ZONDER POSTZEGEL... EN ER STAAT GEEN ADRES OP OOK!
OEI!
IK ZAL STRAKS WEL EVEN KIJKEN!
NU OF NOOIT!
HÉ, WAT DOET DIE HOND HIER? HOUD HEM TEGEN, JONGENS, VLUG!
?
KOM HIER, HONDJE!
WAT IS HIER AAN DE HAND?
MET DE POST MAG JE ECHT NIET SPELEN, JONG! DAAR IS HET TE BELANGRIJK VOOR!

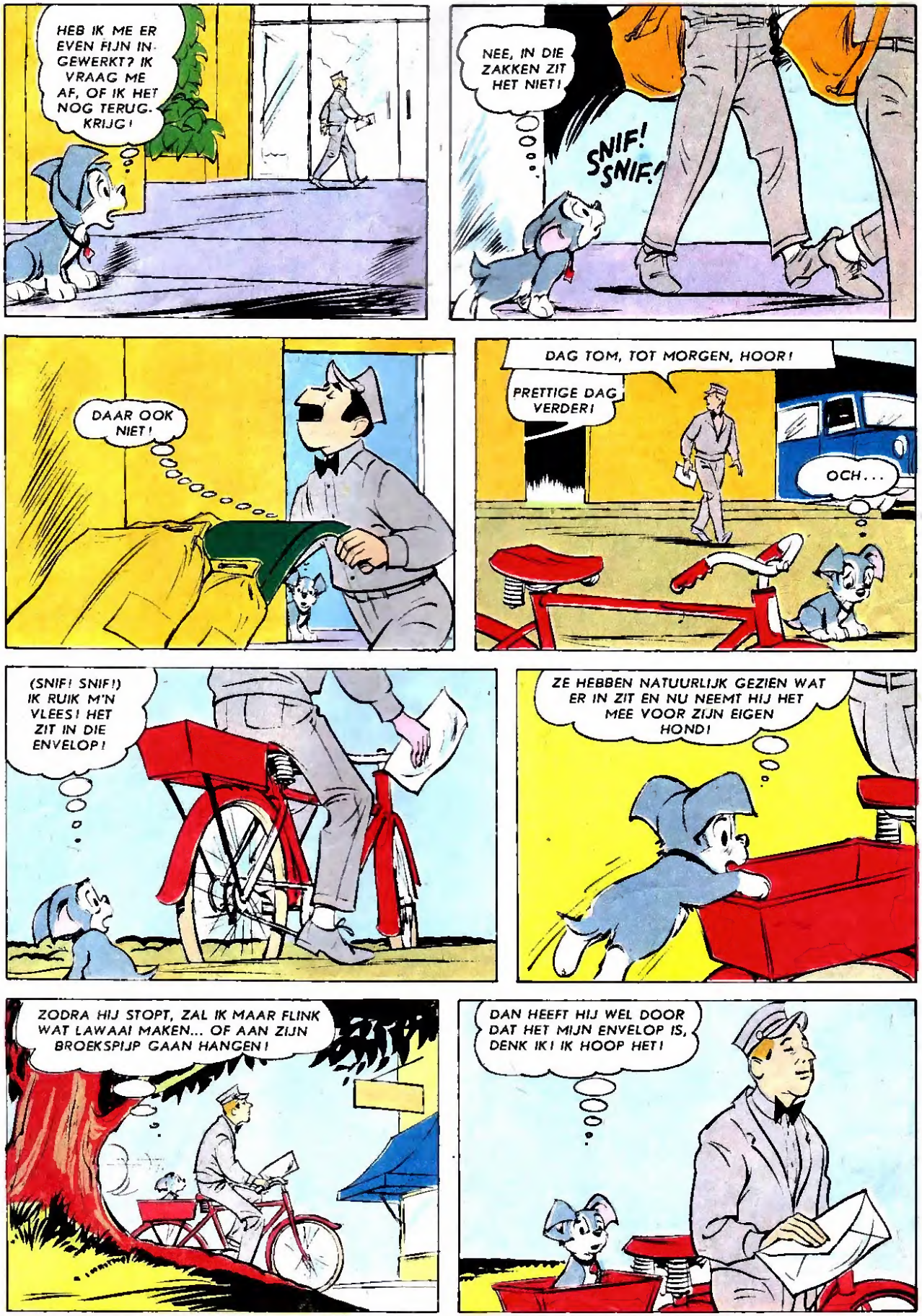
HEB IK ME ER EVEN FIJN INGEWERKT? IK VRAAG ME AF, OF IK HET NOG TERUGKRIJG!
NEE, IN DIE ZAKKEN ZIT HET NIET!
SNIF! SNIF!
DAAR OOK NIET!
DAG TOM, TOT MORGEN, HOOR!
PRETTIGE DAG VERDER!
OCH...
(SNIF! SNIF!) IK RUIK M'N VLEES! HET ZIT IN DIE ENVELOP!
ZE HEBBEN NATUURLIJK GEZIEN WAT ER IN ZIT EN NU NEEMT HIJ HET MEE VOOR ZIJN EIGEN HOND!
ZODRA HIJ STOPT, ZAL IK MAAR FLINK WAT LAWAAI MAKEN... OF AAN ZIJN BROEKSPIJP GAAN HANGEN!
DAN HEEFT HIJ WEL DOOR DAT HET MIJN ENVELOP IS, DENK IK! IK HOOP HET!

DAAR GAAT-IE!
HEE!
LAAT MIJN BROEK LOS!
WAT IS ER? NEE, MAAR, DAT IS RAKKER!
DAT HONDJE HEEFT ONS VANDAAG AL HEEL WAT LAST BEZORGD!
EN JE WAS VANOCHTEND NOG ZO BRAAF OM DE BOODSCHAPPEN TE DOEN!
JOUW NAAM EN ADRES STAAN OP DE ACHTERKANT VAN DEZE ENVELOP, SIMON MAAR JE WAS VERGETEN ER OP TE SCHRIJVEN AAN WIE HET GESTUURD MOET WORDEN! ER ZIT OOK GEEN POSTZEGEL OP!
BEDANKT DAT JE HEM TERUG BENT KOMEN BRENGEN, JAAP!
HET IS MIJN ENVELOP, MAAR IK KAN ME NIET HERINNEREN DAT IK VANDAAG EEN BRIEF AAN IEMAND HEB GEPOST!
MAAR DAT IS HET VLEES DAT IK JOU HEB GEGEVEN, RAKKER! HOE IS DAT NU IN DE POST GEKOMEN?
KEF! KEF! KEF!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! WAT ZOU...
DEZE KEER ZAL IK MAAR EEN OMWEGGETJE MAKEN!

PIPO IN DE TOER-DE-TUF

WAT ER GEBEURDE:

Baron Peultjes is een geestdriftig autorijder. Hij heeft een Super-Hotsslee gekocht en wil meedoen aan de Grote Wedstrijd voor automobielen. Pipo wil het ook weleens meemaken en gaat met de baron op stap. Op het schip, dat hen naar het verre werelddeel brengt, ontdekken ze meneer Hiep, die zich bijna door een onbekende opdrachtgever had laten overhalen om de auto van de baron te vernielen. Meneer Hiep bedenkt zich en mag voortaan mee als bewaker van de Super-Hotsslee. Dat het niet overbodig is om goed op te letten, blijkt onze vrienden duidelijk, als ze een proefritje maken. Een groot rotsblok valt bijna op hun auto. Het is geen toeval, want op het rotsblok staat de naam van de onbekende dader: „de Kraker"!

DE EERSTE ETAPPE

DUIZEND klapsigaren in m'n bolhoedje," roept Pipo, „wat een griezelige vogelverschrikker moet dat meneertje zijn, dat zich de Kraker noemt! Met topzware rotsblokken naar brave autorijders smijten is geen goede daad, dat is echt een mis-daad! Ik wist niet, dat er zulke boosdoeners op ons wereldje waren.
Als ik hem tegen kom, zal ik hem dat ook plat in zijn gezicht zeggen, reken maar!"
Sja, daar is echter niet veel kans op; de geheimzinnige Kraker is er namelijk allang vandoor, van die stenen-smijter is geen spoor meer te ontdekken.
Onze vrienden stappen daarom weer in hun auto en rijden terug naar hun hotel in de stad Monteknars. Ze drinken wat en ze eten iets, maar vrolijk worden ze er niet van: 't is ook niet leuk, als je aan een sportieve strijd wilt meedoen en je ontdekt dat er iemand valse plannetjes heeft. „Beste meneertje de baron," zegt Pipo, „de auto staat wel in de garage van dit hotel, maar we moeten toch op hem blijven letten; we moeten waken over die dure slee of het een zieke poes is. Meneer Hiep en ik zullen om de beurt de wacht houden vannacht. Jij moet doorslapen, baron, want jij moet morgen de eerste etappe rijden en dan moet je zo vers zijn als een pasgelegd kippeeitje!" Zo gezegd, zo gedaan: de baron kruipt in bed en snurkt als een ouwe os. De eerste wacht van twaalf tot twee is voor meneer Hiep...

MENEER Hiep staat op wacht. Er branden twee lampjes in de garage van het hotel. Behalve de Super Hotsslee van baron Peultjes staan er nog tien auto's van wedstrijd-deelnemers in deze ruimte gestald. Meneer Hiep is de enige wakkere persoon in het hotel, want de echte nachtwaker is dadelijk dankbaar in zijn bed gekropen, toen hij hoorde dat Hiep zijn taak overnam: zo'n man wil ook weleens met vakantie! 't Is dus heel stil in die garage. meneer Hiep is op de achterbank van de Super Hotsslee gaan zitten en zingt zachtjes van „Slaap kindje-slaap", om wakker te blijven. Het is misschien niet zo verstandig van meneer Hiep om te gaan zitten zingen, want wie zingt kan niet goed luisteren naar het geluid van sluipende voeten of zo...." 't Is onzin," denkt meneer Hiep, „ik waak hier voor niets! De deuren van deze garage heb ik zelf aan

Een nieuw dol en dwaas avontuur van onze beroemde clown, verteld door WIM MEULDIJK en met platen verlucht door JAN WESSELING

de binnenkant gegrendeld en op het nachtslot gedaan! Er kan geen kip in, laat staan een lid van de bende van de Kraker!
Onmogelijk! Uitgesloten! Pipo doet ook altijd zo overdreven; een mens kan ook te voorzichtig zijn!" Op dat moment gebeurt er iets raars in de garage, maar meneer Hiep ziet het niet.... De klep van de bagageruimte van een van de auto's gaat vanzèlf open.... maar meneer Hiep merkt het niet.... Uit die ruimte stapt een donkere figuur en sluipt in de richting van de Super-Hotsslee.... maar meneer Hiep heeft niets in de gaten....
De geheimzinnige man heeft een groot stuk ijzer in zijn hand.... hij is nu nog maar twee meter van de achterkant van de Super Hotsslee af.... maar meneer Hiep pelt een banaantje.... Nu doet de duistere figuur nog een stap.... hij heft het stuk ijzer al omhoog.... maar meneer Hiep ziet niets, hij heeft het banaantje gepeld en gooit de schil achteloos over zijn schouder.... Nu zal het gebeuren.... de indringer doet de laatste stap.... trapt òp de bananenschil en glijdt met een gil onderuit! Meneer Hiep schrikt zich een hoedje.... hij krijst: „Help! Moeder! Moordbrand-genade!" Dan draait hij zich om, roept: „Lelijke nare rustverstoorder, moet jij mij kippevel laten krijgen, ik zal je pakken.... kom hier!" Hij springt naar de omgevallen aanvaller en hij zou hem zeker te pakken hebben gekregen en dan zou het vervolg van dit avontuur er héél anders uitgezien hebben, als.... ja, als meneer Hiep nu niet zèlf op die bananenschil gestapt zou zijn!
„Wouw!" roept hij, „ik slip! Help!"
Er is geen helpen aan, meneer Hiep maakt zo'n rare buiteling, dat hij over de kop duikelt, door de lucht suist en met zijn hoofd voorover tussen de leuning en de kussens van de achterbank priemt!
Hij zit gelijk muurvast! De aanvaller is echter zo geschrokken van al het kabaal, dat hij van verdere daden afziet, de duistere figuur rent naar de deur, trekt de grendels weg en verdwijnt in de donkere nacht. Door de openstaande deuren klinken twee slagen van een kerktorenklok. Twee uur, tijd voor Pipo om de wacht over te nemen.... Daar komt onze clown al aangewandeld.... geeuwend.... met zijn ruitjespjas over zijn pyjama....
„Meneertje Hiep!" roept hij, „alles is toch wel in orde! Hè, man, wat doe je raar, waarom steek je je hoofd tussen de kussens, ben je een dubbeltje verloren....? Zeg, je zit klem als een schelvis in een sleepnet! Wacht even!"
Pipo trekt meneer Hiep met een flinke ruk uit de kussens! „Ploep" zegt het.
Tegelijk slaat meneer Hiep bem bijna zijn hoedje van zijn hoofd. „Lelijke aanvaller!" roept meneer Hiep, „nare.... ohoh, ben jij het, Pipo neem me niet kwalijk! Oh, ik ben zo geschrokken, er was een akelig stuk onraad; moet je horen!" Meneer Hiep vertelt alles wat hij weet over de nachtelijke aanval en dat is nog niet veel. Pipo gaat direct bezorgd naar het geschilde banaantje zoeken, want eten verspillen is zonde. Gelukkig is het onbeschadigd. „Ga maar naar je bed, meneertje Hiep," zegt Pipo, „het is goed afgelopen, ik let verder wel op! En nog bedankt voor het banaantje, mmm, lekker!" — Er gebeurt verder die nacht niets meer; de bende van de Kraker slaapt blijkbaar om krachten te verzamelen....

DE volgende dag is het op het grote plein in Montekleun een gewemel van auto's en mensen met plechtige hoeden of petjes op. De deelnemers krijgen allemaal een cijfer op hun auto, een stempel op een kaart en een hand van de burgemeester.
Pipo en baron Peultjes zitten fris en vol strijdlust voorin de Super-Hots-slee. Als het startschot knalt, geeft de baron gas en de auto suist weg als een gesmeerde droom op wieltjes.
„Als de Kraker geen akelige dingen ulthaalt, kan het een sportieve strijd worden, meneer Hiep!" juicht Pipo.
Maar meneer Hiep geeft geen antwoord. Hij ligt doodmoe op de achterbank met een buil op zijn hoofd en hij droomt van bananeschillen....

Volgende week:
DE RAMMELKAR!

WALT DISNEY'S
de kleine Boze Wolf
GAAT U NU ALWEER NAAR EEN VERGADERING VAN DE BOOSWICHTENCLUB?
JA, MAAR JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN OM ALLEEN THUIS TE BLIJVEN, WOLFJE! VANAVOND KAN ER NIETS GEBEUREN, WANT ALLE BOOSWICHTEN UIT HET BOS ZULLEN IN HET CLUBHUIS ZIJN!

NOU, NEE, DAAR MAAK IK ME NIET DRUK OVER! WAAR IK OVER IN ZIT IS, WAT ER GEBEURT ALS VADER THUISKOMT!

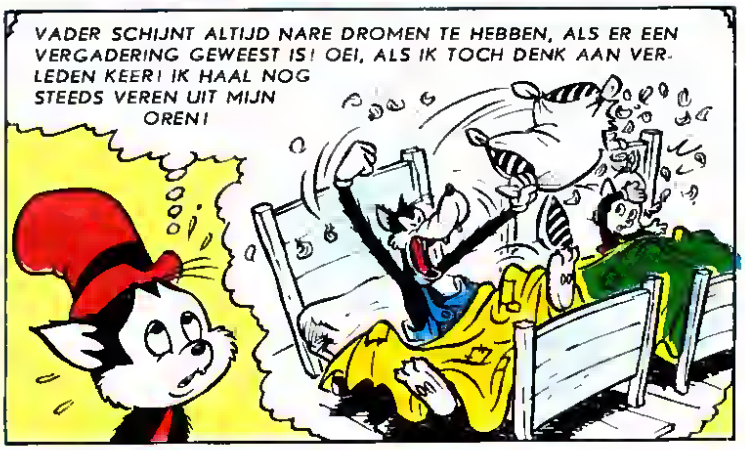
VADER SCHIJNT ALTIJD NARE DROMEN TE HEBBEN, ALS ER EEN VERGADERING GEWEEST IS! OEI, ALS IK TOCH DENK AAN VERLEDEN KEER! IK HAAL NOG STEEDS VEREN UIT MIJN OREN!

MAAR DAAR MOET EEN EIND AAN KOMEN! IK ZAL 'NS GAAN KIJKEN WAT ZE DAAR NU EIGENLIJK UITVOEREN, WAARDOOR VADER ALTIJD ZO NAAR DROOMT! IK HEB ER GENOEG VAN!
PAS OP! U NADERT HET BOOSWICHTEN KLUPHUIS!

LIEVE HELP, WAT EEN DRUKTE! HET LIJKT WEL EEN LOSGEBROKEN CIRCUS ZEG!
KLUPHUIS VAN DE BOOSWICHTE.

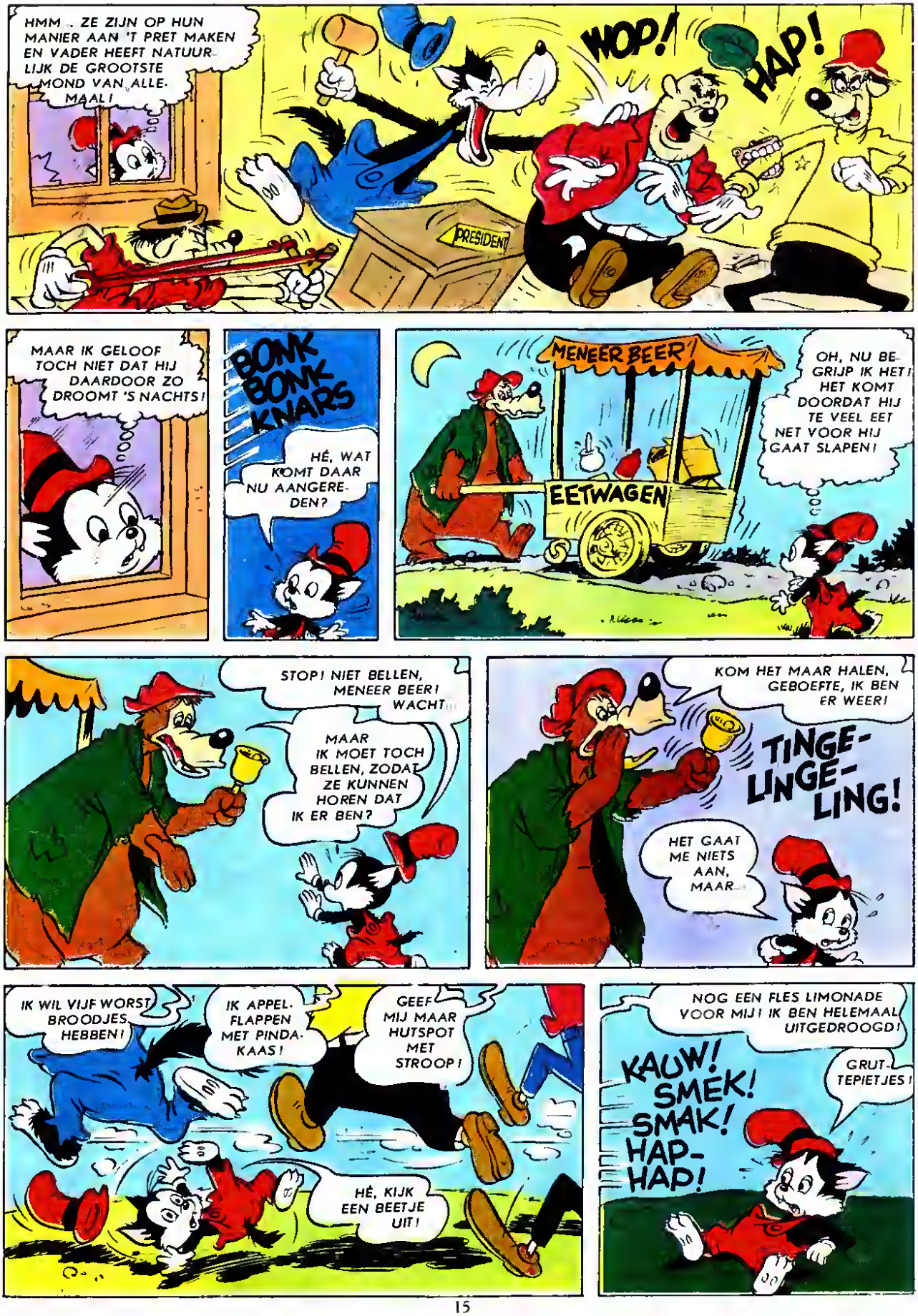
HMM . ZE ZIJN OP HUN MANIER AAN 'T PRET MAKEN EN VADER HEEFT NATUURLIJK DE GROOTSTE MOND VAN ALLEMAAL!
HOP!
HAP!
PRESIDENT
MAAR IK GELOOF TOCH NIET DAT HIJ DAARDOOR ZO DROOMT 'S NACHTS!
BONK BONK KNARS
HÉ, WAT KOMT DAAR NU AANGEREDEN?
MENEER BEER!
EETWAGEN
OH, NU BEGRIJP IK HET! HET KOMT DOORDAT HIJ TE VEEL EET NET VOOR HIJ GAAT SLAPEN!
STOP! NIET BELLEN, MENEER BEER! WACHT...
MAAR IK MOET TOCH BELLEN, ZODAT ZE KUNNEN HOREN DAT IK ER BEN?
KOM HET MAAR HALEN, GEBOEFTE, IK BEN ER WEER!
TINGE-LINGE-LING!
HET GAAT ME NIETS AAN, MAAR...
IK WIL VIJF WORST BROODJES HEBBEN!
IK APPEL-FLAPPEN MET PINDA-KAAS!
GEEF MIJ MAAR HUTSPOT MET STROOP!
HÉ, KIJK EEN BEETJE UIT!
NOG EEN FLES LIMONADE VOOR MIJ! IK BEN HELEMAAL UITGEDROOGD!
KAUW! SMEK! SMAK! HAP-HAP!
GRUT-TEPIETJES!

HÈ HÈ, NU KUNNEN WE WEER EEN DAGJE VOORUIT! DAT KON IK ECHT GEBRUIKEN, ZEG!
JIJ HEBT HET BRIEFJE VOOR MENEER BEER, HÈ MIDAS?
JA! HIER HEB JE 'T, SUFFERD... EH MENEER BEER, BEDOEL IK!
HUH?

IK WIST NIET DAT DE BOOSWICHTEN GELD HADDEN OM IETS TE BETALEN!
HEBBEN ZE OOK NIET!

ZE BETALEN ME IEDERE AVOND MET STUKJES VAN HUN CLUBHUIS! KIJK MAAR, WOLFJE...

AAN MENEER BEER ONZE FRIENT (HI-HI) FAN DE BOOZ-WIGTEN 2½% UGENDOM FAN ONS KLUPHUIS
(GETEKENT) & MIDAS WOLF DE REST

HA! ZE DENKEN DAT ZE ME TE SLIM AF ZIJN, MAAR DAT IS NIET ZO! ZE KUNNEN HELEMAAL NIET REKENEN EN HET ZAL NIET LANG MEER DUREN, OF IK HEB HUN HELE CLUBHUIS GEKREGEN!
EH .. HOEVEEL VAN DIE TWEE-EN EEN-HALF PROCENTEN HEBT U NU AL VAN ZE, MENEER BEER? VEEL?

NOU, EN OF! PRECIES HOEVEEL, WEET IK NIET, WANT, EH . IK KAN OOK NIET ZO GOED REKENEN, ZIE JE! MAAR HET IS TOCH AL EEN HELE STAPEL!
HMMM.. VINDT U HET GOED, ALS IK ZE 'NS OPTEL?

NATUURLIJK! GA JE GANG MAAR, HOOR WOLFJE! IK WIL ZELF OOK WEL WETEN, HOE LANG IK DIT NOG ZAL MOETEN DOEN!

WOLFJE BEGINT TE TELLEN EN EVEN LATER...
VOLGENS DEZE BRIEFJES IS 213 PROCENT VAN 'T CLUBHUIS UW EIGEN. DOM!
HMMM... HOE-VEEL MOET IK NU NOG HEBBEN?
ER IS VAN ALLES MAAR HONDERD PROCENT, MENEER BEER! DAT CLUBHUIS IS AL MEER DAN TWEEMAAL VAN U! ZE HEB-BEN U BEDRO-GEN!
WAT!? DIE GEMENE BOEVEN, IK ZAL ZE LEREN! GRR!
GA UIT MIJN EIGEN-DOM! MAAK DAT JE ER MEER DAN TWEEMAAL UITKOMT, MIDAS WOLF EN DE REST!
HMMM.. DAT ZOU EEN BEETJE AL TE MAKKELIJK ZIJN!
OE-JOE!!
HET ZIET ER HIER VRESELIJK UIT, ME-NEER BEER! WAAROM LAAT U ZE NIET... EN DAN.. EN
JA.. JA..
EN..
SCHROB M'N VLOER! VERF M'N MUREN! MAAK HET VENSTER! REPAREER HET DAK! POETS DE KACHEL!
KLUPHUIS FAN DE BOOSWIGTE-
ZIEZO! HET IS VOOR VADERS EIGEN BEST. WIL, WANT NU WERKT HIJ AL DAT ETEN ER WEL AF EN ZAL HIJ VAN-NACHT TENMIN-STE NIET WEER ZO NAAR DROMEN! HIHI!
MAAR LATER...
GRUTJES, NU IS VADER MET EEN LEGE MAAG NAAR BED GEGAAN EN NOG KAN IK NIET SLAPEN! HET IS ALTIJD WAT MET HEM...
MAAR IK MOET NIET VERGETEN DAT ZIJN VOLLE MAAG-NACHT-MERRIES ERGER WAREN DAN ZIJN LEGE MAAG-GEROMMEL! DAT IS 'N HELE TROOST!
RAMMEL!

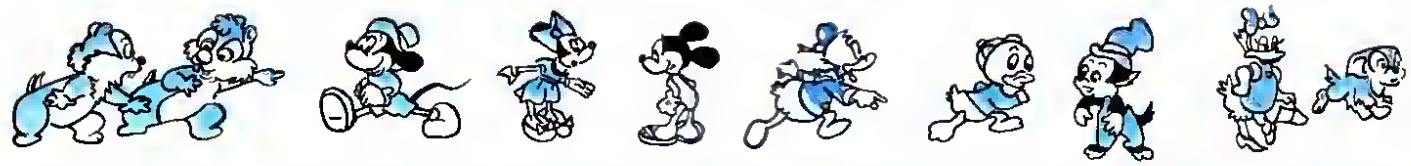

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

Ruiter en paard

Voor deze race is een gelijk aantal deelnemers nodig. De groteren zijn de paarden, de kleineren de ruiters. De paarden stellen zich op handen en knieën naast elkaar op, met voldoende tussenruimte. De ruiters bestijgen hun rossen, maar in plaats van te zitten, gaan ze er op staan, even achter de schouders. Nu moeten de paarden de finish proberen te bereiken, terwijl de ruiters hun evenwicht moeten zien te bewaren. Als een ruiter valt, moet het paard stoppen tot hij weer op zijn rug staat, dan pas mag hij verder gaan. De ruiter en het paard die het eerst bij de finish komen, winnen de race.

ALTIJD PRIJS!

VOOR dit goocheltoertje moet je van tevoren een standaard maken. Hiervoor heb je een T-vormig stuk karton nodig dat scherp omgevouwen wordt. Op de voorkant, dus het brede stuk, spijker je langs de zijde twee latjes. Ook aan de achterkant komen er twee, zodat de standaard op vier pootjes staat. Bovendien spijker je aan de achterkant tussen de twee „pootjes" een derde latje dat wel tegen het karton aan, maar er niet aan vastzit. Tenslotte spijker je aan de voorkant langs de onderrand nog een latje. Plak nu nog een aantal lege enveloppen dicht en de voorstelling kan beginnen! Laat iemand uit je gehoor drie enveloppen uitzoeken van het stapeltje dichtgeplakte enveloppen. Plaats deze op de standaard. Nu vraag je iemand anders, twee van deze enveloppen uit te zoeken en open te maken. Natuurlijk zijn ze leeg.

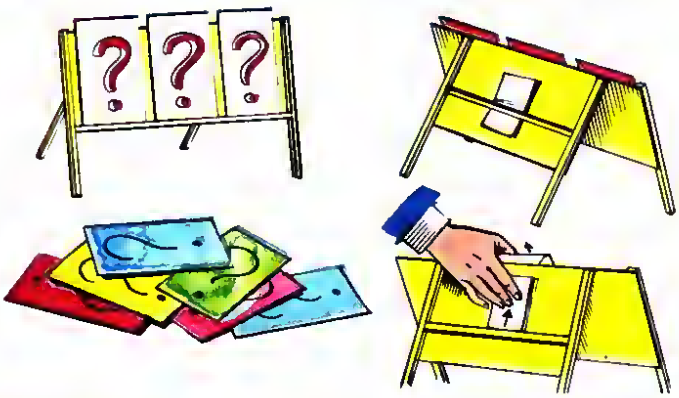

Je zegt dat er veel mensen zijn die altijd pech hebben, maar dat jij altijd erg gelukkig bent. Je pakt de laatste envelop, maar.... let op! Aan de achterkant van de standaard, losjes tussen het horizontale latje en het karton, heb je een in vieren gevouwen bankbiljet geschoven. Dit wordt met de vingers omhoog gebracht en tegen de achterkant van de envelop gehouden. Scheur nu de envelop langzaam doormidden en zorg er voor dat het bankbiljet tussen de twee stukken in komt te zitten. Je kunt nu de doormidden gescheurde envelop aan je publiek tonen, om te laten zien dat je niets in de hand verborgen hebt.

Nu hoef je alleen nog maar het bankbiljet tussen de twee stukken envelop uit te halen en open te vouwen.

Natuurlijk moet je er wel voor zorgen dat de standaard zó geplaatst is, dat de toeschouwers de achterkant niet kunnen zien!

Spijkerschrift MICKEY MOUSE

Er schijnt iets verkeerd te zijn gegaan op de drukkerij; hoe het kon gebeuren weet niemand, maar het resultaat staat nu eenmaal op papier en er is niets meer aan te doen. Gelukkig is het nog wel te ontcijferen. Bekijk de brokstukken van de letters eens goed en probeer er achter te komen wat er staat.

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

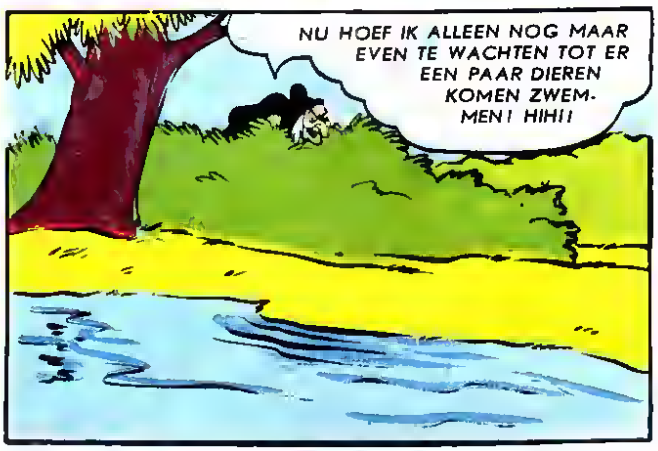

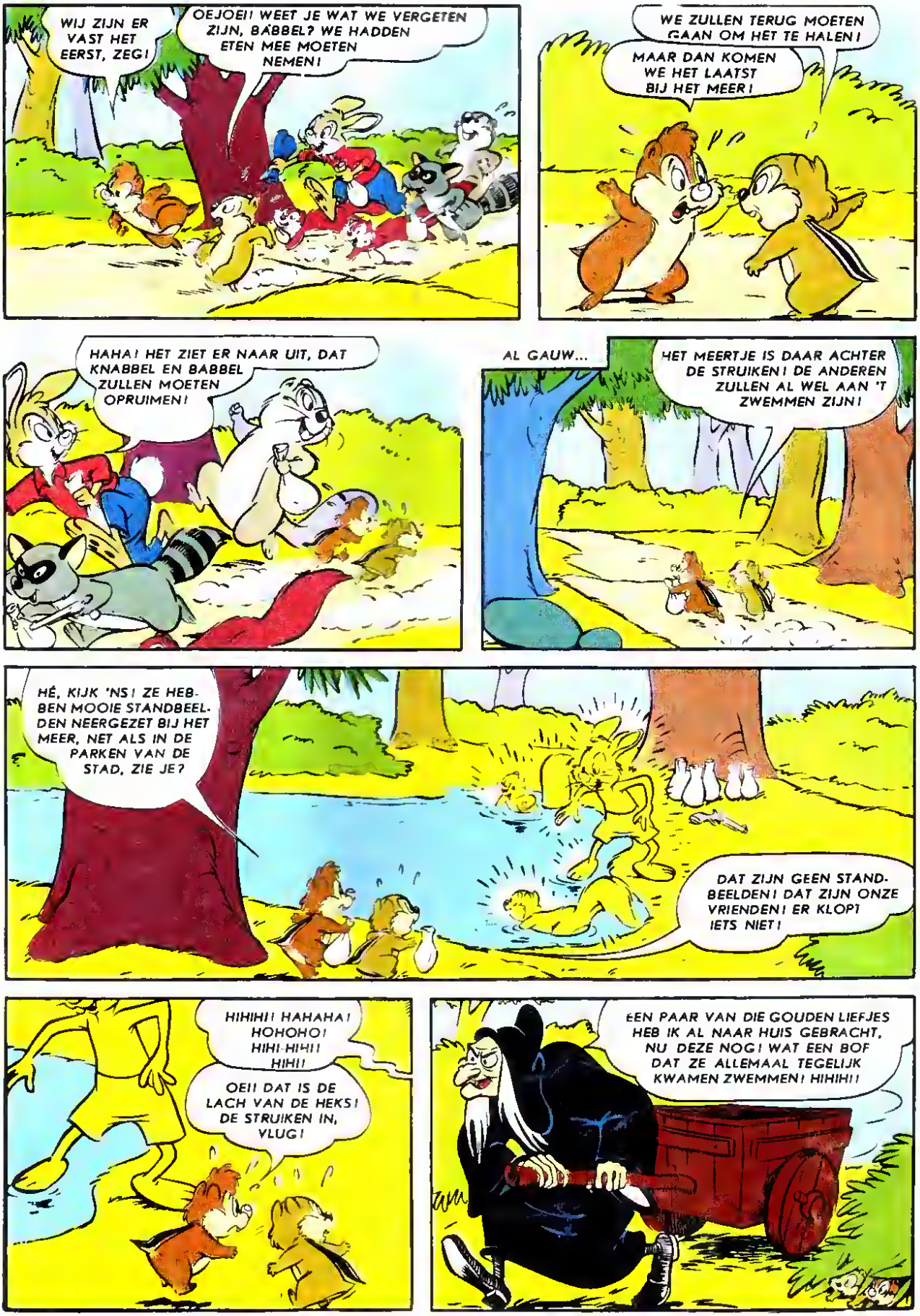
WIJ ZIJN ER VAST HET EERST, ZEG!
OEJOE! WEET JE WAT WE VERGETEN ZIJN, BABBEL? WE HADDEN ETEN MEE MOETEN NEMEN!
WE ZULLEN TERUG MOETEN GAAN OM HET TE HALEN!
MAAR DAN KOMEN WE HET LAATST BIJ HET MEER!
HAHA! HET ZIET ER NAAR UIT, DAT KNABBEL EN BABBEL ZULLEN MOETEN OPRUIMEN!
AL GAUW...
HET MEERTJE IS DAAR ACHTER DE STRUIKEN! DE ANDEREN ZULLEN AL WEL AAN 'T ZWEMMEN ZIJN!
HÉ, KIJK 'NS! ZE HEBBEN MOOIE STANDBEELDEN NEERGEZET BIJ HET MEER, NET ALS IN DE PARKEN VAN DE STAD, ZIE JE?
DAT ZIJN GEEN STANDBEELDEN! DAT ZIJN ONZE VRIENDEN! ER KLOPT IETS NIET!
HIHIHI! HAHAHA! HOHOHO! HIHI-HIHI! HIHI!
OEI! DAT IS DE LACH VAN DE HEKS! DE STRUIKEN IN, VLUG!
EEN PAAR VAN DIE GOUDEN LIEFJES HEB IK AL NAAR HUIS GEBRACHT, NU DEZE NOG! WAT EEN BOF DAT ZE ALLEMAAL TEGELIJK KWAMEN ZWEMMEN! HIHIHI!

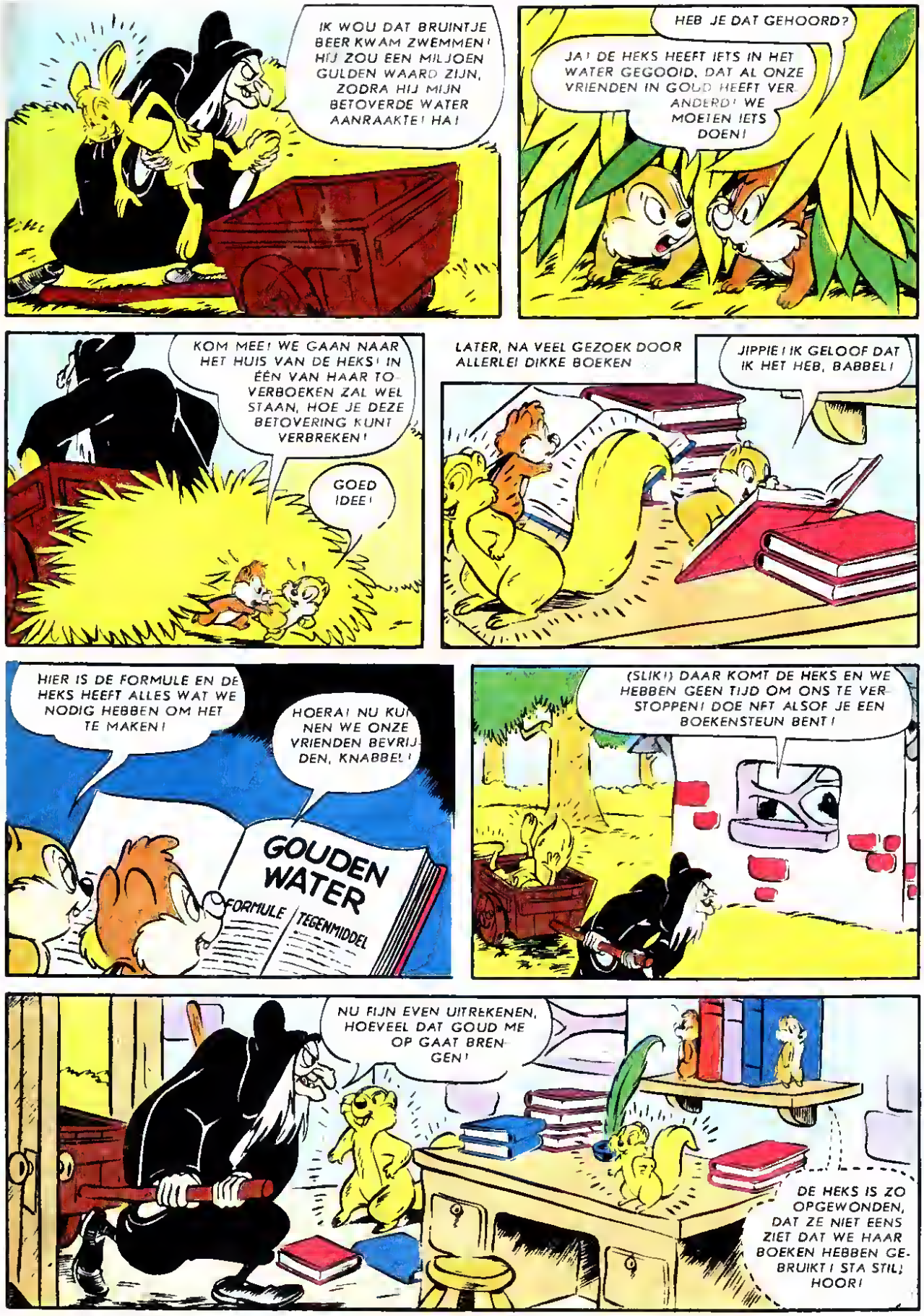
IK WOU DAT BRUINTJE BEER KWAM ZWEMMEN! HIJ ZOU EEN MILJOEN GULDEN WAARD ZIJN, ZODRA HIJ MIJN BETOVERDE WATER AANRAAKTE! HA!
HEB JE DAT GEHOORD?
JA! DE HEKS HEEFT IETS IN HET WATER GEGOOID, DAT AL ONZE VRIENDEN IN GOUD HEEFT VERANDERD! WE MOETEN IETS DOEN!
KOM MEE! WE GAAN NAAR HET HUIS VAN DE HEKS! IN ÉÉN VAN HAAR TOVERBOEKEN ZAL WEL STAAN, HOE JE DEZE BETOVERING KUNT VERBREKEN!
GOED IDEE!
LATER, NA VEEL GEZOEK DOOR ALLERLEI DIKKE BOEKEN
JIPPIE! IK GELOOF DAT IK HET HEB, BABBEL!
HIER IS DE FORMULE EN DE HEKS HEEFT ALLES WAT WE NODIG HEBBEN OM HET TE MAKEN!
HOERA! NU KUNNEN WE ONZE VRIENDEN BEVRIJDEN, KNABBEL!
GOUDEN WATER
FORMULE
TEGENMIDDEL
(SLIK!) DAAR KOMT DE HEKS EN WE HEBBEN GEEN TIJD OM ONS TE VERSTOPPEN! DOE NET ALSOF JE EEN BOEKENSTEUN BENT!
NU FIJN EVEN UITREKENEN, HOEVEEL DAT GOUD ME OP GAAT BRENGEN!
DE HEKS IS ZO OPGEWONDEN, DAT ZE NIET EENS ZIET DAT WE HAAR BOEKEN HEBBEN GEBRUIKT! STA STIL! HOOR!

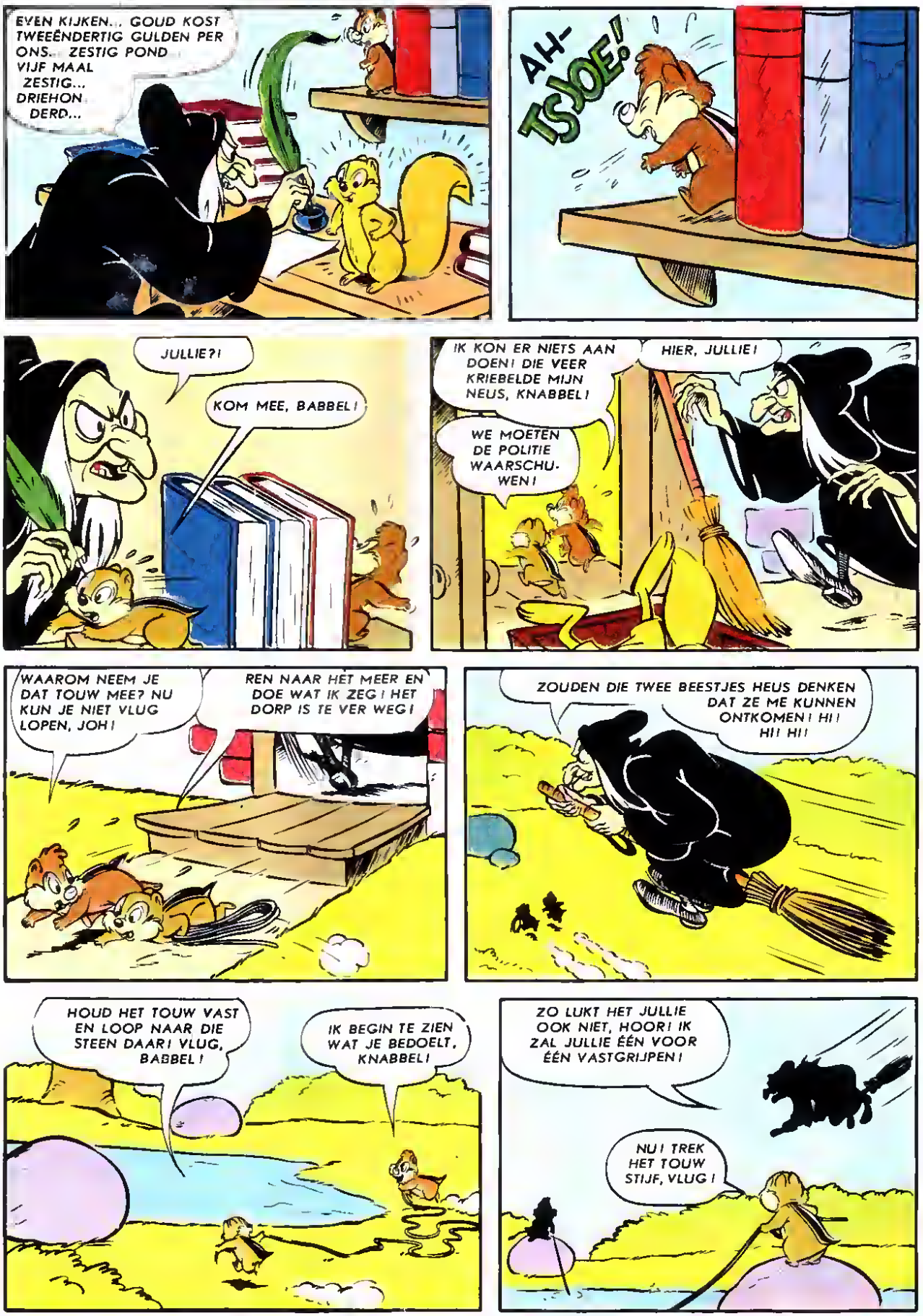
EVEN KIJKEN... GOUD KOST TWEEËNDERTIG GULDEN PER ONS... ZESTIG POND VIJF MAAL ZESTIG... DRIEHONDERD...
AH-TSJOE!
JULLIE?!
KOM MEE, BABBEL!
IK KON ER NIETS AAN DOEN! DIE VEER KRIEBELDE MIJN NEUS, KNABBEL!
HIER, JULLIE!
WE MOETEN DE POLITIE WAARSCHUWEN!
WAAROM NEEM JE DAT TOUW MEE? NU KUN JE NIET VLUG LOPEN, JOH!
REN NAAR HET MEER EN DOE WAT IK ZEG! HET DORP IS TE VER WEG!
ZOUDEN DIE TWEE BEESTJES HEUS DENKEN DAT ZE ME KUNNEN ONTKOMEN! HI! HI! HI!
HOUD HET TOUW VAST EN LOOP NAAR DIE STEEN DAAR! VLUG, BABBEL!
IK BEGIN TE ZIEN WAT JE BEDOELT, KNABBEL!
ZO LUKT HET JULLIE OOK NIET, HOOR! IK ZAL JULLIE ÉÉN VOOR ÉÉN VASTGRIJPEN!
NU! TREK HET TOUW STIJF, VLUG!

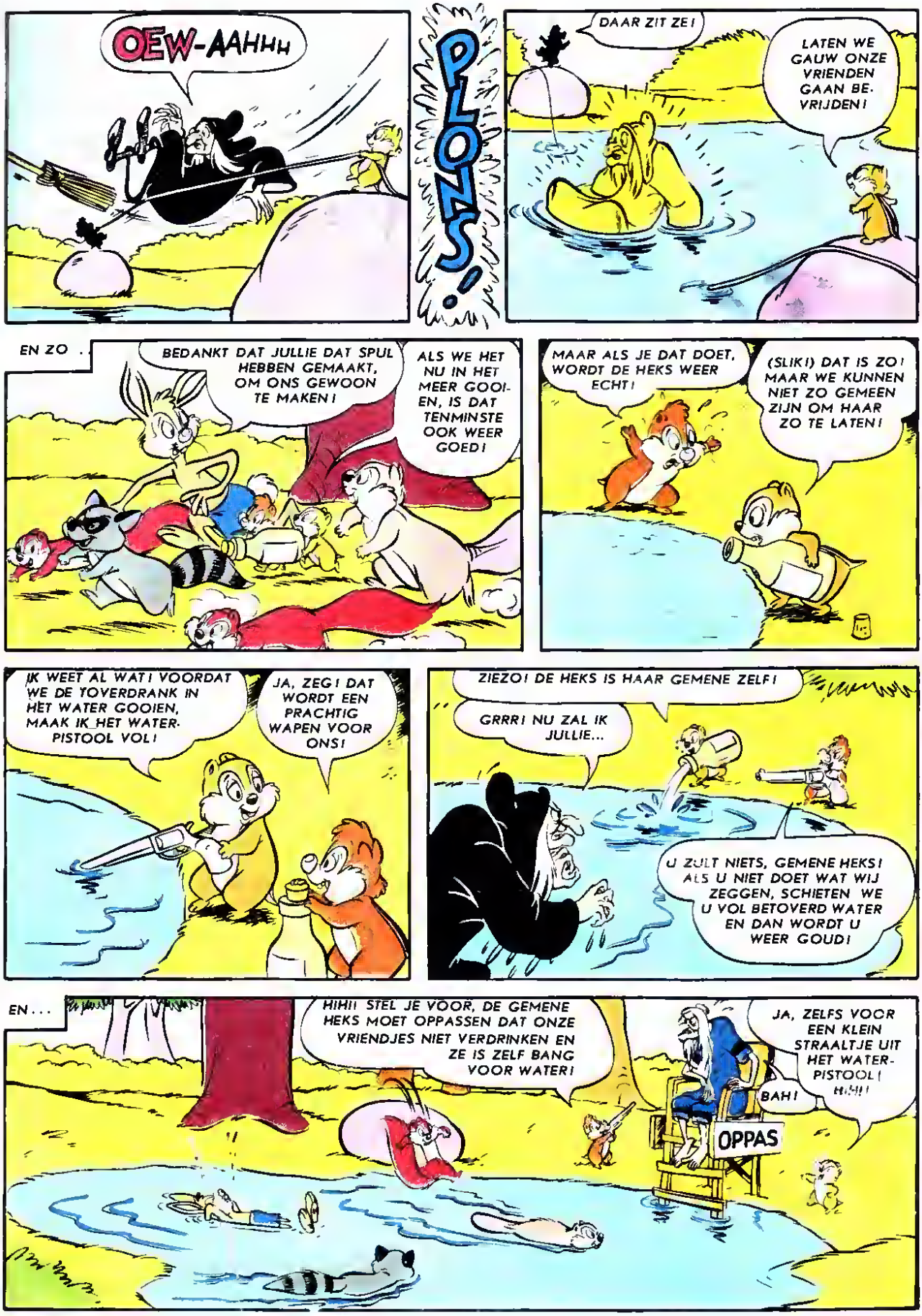
OEW-AAHHH
PLONS!
DAAR ZIT ZE!
LATEN WE GAUW ONZE VRIENDEN GAAN BEVRIJDEN!
EN ZO . .
BEDANKT DAT JULLIE DAT SPUL HEBBEN GEMAAKT, OM ONS GEWOON TE MAKEN!
ALS WE HET NU IN HET MEER GOOIEN, IS DAT TENMINSTE OOK WEER GOED!
MAAR ALS JE DAT DOET, WORDT DE HEKS WEER ECHT!
(SLIK!) DAT IS ZO! MAAR WE KUNNEN NIET ZO GEMEEN ZIJN OM HAAR ZO TE LATEN!
IK WEET AL WAT! VOORDAT WE DE TOVERDRANK IN HET WATER GOOIEN, MAAK IK HET WATERPISTOOL VOL!
JA, ZEG! DAT WORDT EEN PRACHTIG WAPEN VOOR ONS!
ZIEZO! DE HEKS IS HAAR GEMENE ZELF!
GRRR! NU ZAL IK JULLIE...
U ZULT NIETS, GEMENE HEKS! ALS U NIET DOET WAT WIJ ZEGGEN, SCHIETEN WE U VOL BETOVERD WATER EN DAN WORDT U WEER GOUD!
EN . . .
HIHI! STEL JE VOOR, DE GEMENE HEKS MOET OPPASSEN DAT ONZE VRIENDJES NIET VERDRINKEN EN ZE IS ZELF BANG VOOR WATER!
JA, ZELFS VOOR EEN KLEIN STRAALTJE UIT HET WATERPISTOOL! HIHI!
BAH!
OPPAS

Behoedzaam stak Jerry zijn hoofd buiten de buis en keek om zich heen. Als hij nu gesnapt werd, zou alles verloren zijn! Maar hij zag alleen de open sluisdeuren, waardoor het water uit de baai in de sluot stroomde met een kolkende beweging ....

Fergie en de Conways zitten gevangen in het oude pompgemaal dicht bij Stavely Creek, misleid door de kustwachter Thompson die, zoals ze nu weten, samenwerkt met Bredon en zijn bende. Het drietal probeert een uitweg te vinden voordat het opkomende tij de ontwateringssloot zal doen vollopen en het water door de afvoerpijp zal stromen en de ondergrondse ruimte onder water zetten, waarin zij gevangen zitten. Jerry stelt voor dat één van hen gaat proberen door de afvoerpijp naar de sloot te kruipen, en ze loten om dat baantje met luciferhoutjes. Jerry wint en begint aan zijn tocht...

Het Geheim van

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

VOORZICHTIG hees Jerry zich op aan de gekartelde rand van de buis, en toen begon hij op handen en knieën langzaam de natte, muffe duisternis in te kruipen. Terwijl bij door de glibberige binnenkant van de langzaam stijgende pijp vooruit ging, waadden zijn knieën en handen plonzend door het kleine stroompje water dat nog steeds voortsijpelde, en achter hem, bij de opening van de buis, klonken af en toe de stemmen van Jane en Fergie met kreten ter aanmoediging, vaag boven het kletterende geluid van het water in de ruimte en het holklinkende krassen van zijn eigen schoenen over het metalen oppervlak.

Hij schoot maar langzaam op. De lucht werd benauwder en de duisternis scheen nog dieper te worden en zo nu en dan botste zijn hoofd tegen de ribbels, waar de stukken van de buis aan elkaar gehecht waren, maar Jerry was vastbesloten het andere einde te bereiken. Bovendien wist hij dat hij niet eens zou kunnen omkeren, al zou hij dat willen. Tweemaal moest hij met zijn handen versperringen van modder en ingespoeld onkruid wegruimen, maar hij was in stilte dolblij, dat de watertoevoer helemaal gestopt bleek te zijn.

Nadat hij de resten van de tweede hindernis had opgeruimd en er voorbij was gekropen, zag hij opeens voor zich een vaag schijnsel. Hij begon vlugger te kruipen en toen hij om een flauwe bocht van de buis kwam, slaakte hij bijna een kreet van opluchting, omdat hij op geen tien meter voor zich opeens een groot rond stuk daglicht zag.

Die laatste meters legde hij zelfs nog vlugger af, en bij

„Wie is dat? Toch niet één van die afschuwelijke mannen?" vroeg Jane angstig en wees naar de fietsende man.

die laatste inspanning haalde hij zijn handen en knieën een paar keer open, maar eindelijk stak zijn hoofd naar buiten in de frisse lucht, die hij met volle teugen inademde. Voor hem, nog geen tien centimeter onder zijn hoofd, stond het water van de sloot.
Het eind van de buis werd ondersteund door een betonnen sokkel, die uit de wal van de greppel stak. Jerry wrong zich naar buiten tot aan de rand van de pijp en sprong toen op de glooiende oever, waarbij hij op ongeveer een halve meter onder de bovenkant van de wal terecht kwam. Twee tellen later stond hij bovenop de wal, haalde diep adem en overzag de omgeving.
Het water van de sloot was in de buurt van de sluis in een zacht kolkende beweging, maar de open sluisdeuren interesseerden hem nu niet. Het was belangrijker voor hem, er zich van te overtuigen dat er niemand in het huisje

was en in diep gebogen houding begon hij een paar passen in de richting van de baai te hollen, totdat hij het huisje in zicht had. Maar er was niemand te bekennen en het hobbelige pad lag verlaten. Zover hij kon zien was alles om hem heen in volle rust, op een paar zeemeeuwen boven het veen na. Hij holde naar het pompgemaal.
De deur van het gebouwtje was zwaar, maar het slot was gebroken. Eén harde duw en hij was in de machinekamer. Midden tussen allerlei oude machinerieen werd zijn aandacht getrokken door een groot vat, volgestopt met brokken ijzer, dat bovenop het trapgat was geplaatst, vlakbij de tegenoverliggende muur. Terwijl hij over de betonnen vloer holde, schreeuwde hij door het ijzeren rooster naar beneden en hij hoorde de kreten in antwoord daarop van Jane en Fergie, die hem luidkeels begroetten. Na een paar ogenblikken van hevige inspanning slaagde hij erin het vat opzij te schuiven; meteen daarna was het luik open en als eerste hielp Jerry Jane naar buiten en dan ook Fergie.
Ze lieten geen seconde verloren gaan en renden naar buiten de frisse lucht in. Nadat ze Jerry de oren van zijn hoofd hadden gevraagd over zijn hachelijke ontsnapping, stelde Fergie voor dat ze allereerst naar het dichtstbijzijnde huis zouden gaan om de politie te bellen. Op dat moment wees Jane op een gestalte die langs het hobbelige karrespoor in de richting van het huisje fietste.
„Wie is dat? Toch niet een van die afschuwelijke mannen?" vroeg ze angstig
Ze tuurden alle drie in de richting waarin ze wees en voordat de fietser het huisje had bereikt, stak Jerry vol vreugde zijn armen in de lucht.
„'t Is Amos!" riep hij, en terwijl hij zijn handen aan zijn mond zette, schreeuwde hij zo hard hij kon: „Schipper — ahoy! Ahoy — hela daar!"
Zijn twee makkers, stomverbaasd als zij waren, begonnen pas na een poosje mee te schreeuwen en meteen renden ze over het pad langs de baai, terwijl Amos ben tegemoet kwam rijden.
„Hij is op mijn fiets!" lachte Fergie, toen Amos afstapte.
„O, wat ben ik blij dat u er bent!" riep Jane uit.
„U bent vroeg terug," grinnikte Jerry. „En dat is maar goed ook!"

„Maar wat beeft dat allemaal te betekenen?" vroeg Amos. „Een boot .... politie .... waar hebben jullie 't eigenlijk over?"

„Ik kwam Peters tegen in Londen," vertelde Amos. „Hij ging met de auto terug en bood mij een lift aan. Toen ik op de **Mirelda** kwam en daar jullie krabbeltje vond, voelde ik dat er iets meer tussen de regels te lezen viel. Dus ik leende Fergies fiets maar even, zette hem aan boord van het roeibootje en ben de rivier overgestoken. Vanaf dat ogenblik heb ik almaar over allerlei paadjes gefietst en ik snap nog steeds niet wat er nu eigenlijk aan de hand is."
„Hebt u geen jacht gezien, dat bij Gullmarsh Eiland gemeerd ligt, toen u de rivier overstak?" vroeg Jerry.
„Ja, dat heb ik inderdaad." De schipper was nu een al aandacht voor de jongens. „Van die afstand leek het een kaag. Ik denk dat het die huurboot is, waar Dr. Bredon het over had."
„Dat klopt," zei Jerry opgewonden. „En het betekent

dat we nog niet te laat zijn. Ze zijn dus nog niet vertrokken."

„Laten we zo vlug mogelijk naar de politie gaan, jongens," drong Fergie aan.

„Ja, maar wat heeft dit allemaal te betekenen?" vroeg Amos met gefronst voorhoofd.

„We zijn een paar uur geleden opgesloten in het oude pompgemaal — en bijna verdronken!" flapte Jane eruit.

„Het is Bredon met zijn bende," zei Jerry. En alle drie tegelijk begonnen ze Amos het verhaal te vertellen, maar hij legde hun het zwijgen op en vroeg Jerry, het duidelijk en snel af te maken. De jongen gaf daarop een beknopt verslag van de belangrijkste feiten en dat was genoeg om Amos onmiddellijk in actie te brengen.

„Je vertelt de bijzonderheden maar terwijl we onderweg zijn, Jerry," zei hij. „We hebben nu geen tijd om hier nog langer te blijven staan. Zijn jullie met Fergie's jol gekomen?"

Ze knikten.

„Goed, waar ligt hij?"

„Een klein eindje terug de baai in, op de schorren." Fergie wees in de bewuste richting. „En we hebben de buitenboord bij ons."

„Goed," zei Amos weer. „Maar we kunnen niet veel uitrichten op ons eigen houtje. Niet tegen kerels die tot alles in staat zijn, zoals die daarginds. Dus we gaan als volgt te werk. . ."

Hij stelde voor dat Fergie zijn fiets zou nemen en zo vlug bij kon naar het dichtstbijzijnde huis zou rijden en de politie opbellen. Intussen zouden Jane, Jerry en hijzelf de jol nemen en omvaren tot bij Gullmarsh Eiland en daar het jacht loslaten scheen te zijn. Er was niets te bespeuren van de bedrijvigheid die ze verwacht hadden te zullen zien bij de steiger. De bakens waren verdwenen.

Toen Amos de steven wendde in de richting van het jacht, hoorden ze het vliegtuig ronken. Het was een licht, eenmotorig toestel en het kwam laag over de rivier aanvliegen, aansturend op de andere kant van het eiland. Even later verloor het hoogte en cirkelde een keer boven het eiland; 't was blijkbaar van plan daar te landen.

„Dus dat is de manier waarop ze vertrekken!" riep Jerry. „Per vliegtuig!"

Amos zeilde de jol nu recht op de oever van het eiland af, maar het vliegtuig was al geland tegen de tijd dat de kiel van het scheepje de smalle strook zand raakte, en ze gooien, zodat het op drift zou raken. Als ze soms te laat zouden komen daarvoor, dan konden ze op zijn minst nog proberen het schip en de bende in het oog te houden totdat de politie er zou zijn.

Fergie nam de fiets en stoof weg over het pad, en Amos en de Conways stormden in de tegenovergestelde richting naar de plaats, waar de **Whisper** tussen het riet verborgen lag. Met behulp van de krachtige buitenboordmotor schoten ze over het water de baai uit en om de dijk de rivier op. Terwijl ze afkoersten op het eiland, merkten ze dat de kaag niet alleen nog aan zijn paal gemeerd lag, maar ook verhoorden de motor draaien vlak achter het huis. Ze klommen snel aan wal en renden door de tuin en toen ze het huisje bereikten, begon het vliegtuig juist weg te taxiën. Het huis was nu leeg en op het stukje gras aan de andere kant ervan stond de Landrover van Bredon.

„Ze laten zelfs al hun kostbare bezittingen achter," gromde Amos, terwijl ze over het grasveld holden.

„Waarom zouden ze zich daar ook druk over maken, nu ze het goud hebben?" hijgde Jerry.

Het vliegtuig had zich al in de juiste richting opgesteld op het startbaantje, dat door middel van speciale stalen matten was aangelegd, en ze konden gezichten onderscheiden achter de raampjes.

Amos rukte het portier van de Landrover open en sprong achter het stuur.

„Jullie wachten hier op me," beval hij, maar voordat hij de motor kon starten, zaten ze al naast hem.

„Als u die kist wilt gaan rammen, dan doen wij mee!" riep Jerry. Het vliegtuig begon met zijn aanloop en er was geen tijd meer te verliezen. Amos schakelde de versnelling in en met knarsende en gierende tandwielen joeg de auto over de ongelijke grond op zijn doelwit af. Ze kwamen op de startbaan, dwars op het vliegtuig af, en Amos stuurde de stoere, vierkante neus van de Landrover naar de staart van het toestel. „Bukken!" schreeuwde hij en het volgende moment klonk er een oorverdovende klap.

Het vliegtuig had zich reeds in beweging gezet, toen Amos de Landrover er op afstuurde. Met brullende motor joeg de auto recht op de staart van het vliegtuig af.

Amos waagt er een botsing aan. Zou het hem lukken, hun vlucht te voorkomen? Wat zullen de gevolgen van deze klap zijn? Volgende week weten we het!

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

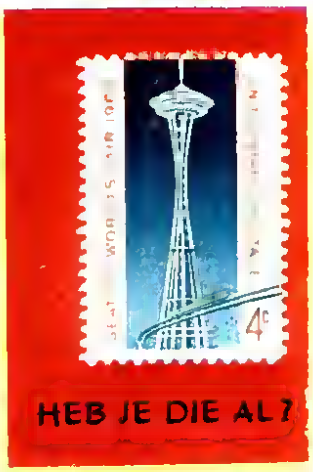

TWEEHONDERD meter hoog is de op deze postzegel afgebeelde „ruimtenaald", welke bij Seattle (in de Amerikaanse staat Washington) werd gebouwd ter opluistering van de daar gehouden wereldtentoonstelling. In het midden suist een lift omhoog, die je naar de top brengt, waar je vanuit een langzaam draaiend restaurant een prachtig uitzicht hebt op het tentoonstellingsterrein, Seattle zelf en de oceaanbaai, waaraan deze stad is gelegen. Als blikvanger brandt des avonds boven op de top van de naald een meters hoge gasvlam. Onderaan op de postzegel zie je de „monorail", een hypermodern vervoermiddel, hetwelk op één rail rijdt en daar ten dele omheen is gebouwd.
Dit voertuig brengt de bezoekers in anderhalve minuut van Seattle naar de voet van de ruimtenaald.
Deze postzegel van 4 dollarcent verscheen in de Verenigde Staten op 25 april 1962.

TREIN-CONCERT

Onlangs gaf een bekend symfonie-orkest uit Londen een concert in een groot achttiendeeeuws kasteel, een dikke honderd kilometer van de Engelse hoofdstad verwijderd. Na afloop keerden de musici per trein naar Londen terug. In dezelfde trein reisde ook een aantal bezoekers van het concert en al spoedig waren orkestleden en toehoorders in een geanimeerd gesprek gewikkeld over het musiceren en alles wat daarmee verband houdt.
Eén van de cellisten haalde op een bepaald ogenblik zijn instrument te voorschijn en gaf een kleine solo ten beste, ter illustratie van zijn betoog. Al gauw werden er meer instrumenten uitgepakt en er werd gespeeld in de coupés en de loopgangen van de wagons, zodat je wel kon zeggen dat het concert in de trein werd voortgezet!

BOETE-TAS

In Amsterdam is 't nu zo, dat je, als je 'n verkeersovertreding hebt begaan, direct met de agent die je bekeurt, kunt „afrekenen", dat wil zeggen: de boete betalen. Je bent dan van alle verdere bekeuringsrompslomp af en kunt meteen na ontvangst van het betalingsbewijs weer met een schone lei beginnen. Blijkbaar vonden de Amsterdammers dat zo'n prettige gang van zaken, dat ze volop zijn gaan „overtreden".
Een andere gevolgtrekking is niet te maken, als je leest dat in de hoofdstad de portemonnees van de agenten al spoedig veel te klein bleken voor al het geld dat de boetes opbrachten.
Daarom krijgen de agenten in Amsterdam voortaan een grote, lederen tas aan hun koppel, een echt royale tas waar heel veel geld in kan.
Dus opgepast, houd je aan de verkeersregels in de hoofdstad!

DE TUINMAN EN DE RUPS

Een rupsje knaagde aan een blad.
Toen vroeg de tuinman: „Mag je dat?"
„Natuurlijk," zei de rups brutaal,
„Dat doen wij rupsen allemaal!"

Het rupsje knaagde dapper door
En zei: „Dat blad smaakt heerlijk, hoor."
De tuinman smeekte 't groene dier:
„Ach, beste rups, ga weg van hier."

„Probeer iets anders, hoor naar mij,
Eet krentebrood of rijstebrij."
Maar 't rupsje schudde hard van neen
En zei: „Ik eet blad en ik ga niet heen!"

BLAFWEDSTRIJD

In een grote Duitse stad hebben onlangs honderden honden meegedaan aan een wedstrijd in het blaffen. Deze wedstrijd werd georganiseerd door een radiostation en het ging er om, de hond te vinden die het hardst kon blaffen, die het liefste kon blaffen en die al blaffend tot de hoogste kef kon komen.
De winnaars gingen met een grote kluif in de bek naar huis, de anderen ervoeren aan luid blaffend?

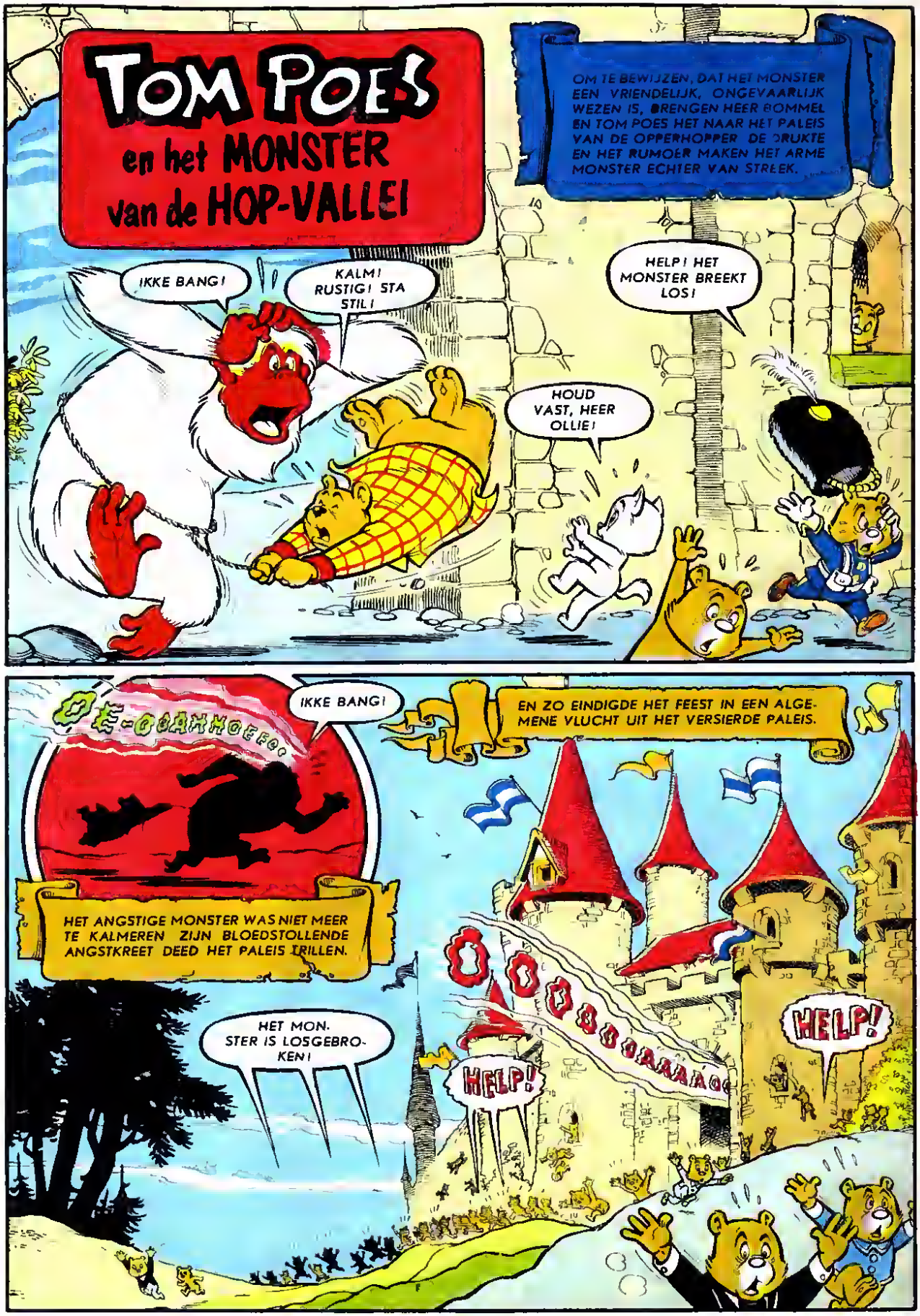
TOM POES
en het MONSTER
van de HOP-VALLEI
OM TE BEWIJZEN, DAT HET MONSTER EEN VRIENDELIJK, ONGEVAARLIJK WEZEN IS, BRENGEN HEER BOMMEL EN TOM POES HET NAAR HET PALEIS VAN DE OPPERHOPPER DE DRUKTE EN HET RUMOER MAKEN HET ARME MONSTER ECHTER VAN STREEK.
IKKE BANG!
KALM! RUSTIG! STA STIL!
HELP! HET MONSTER BREEKT LOS!
HOUD VAST, HEER OLLIE!
IKKE BANG!
EN ZO EINDIGDE HET FEEST IN EEN ALGEMENE VLUCHT UIT HET VERSIERDE PALEIS.
HET ANGSTIGE MONSTER WAS NIET MEER TE KALMEREN ZIJN BLOEDSTOLLENDE ANGSTKREET DEED HET PALEIS TRILLEN.
HET MONSTER IS LOSGEBROKEN!
HELP!
HELP!

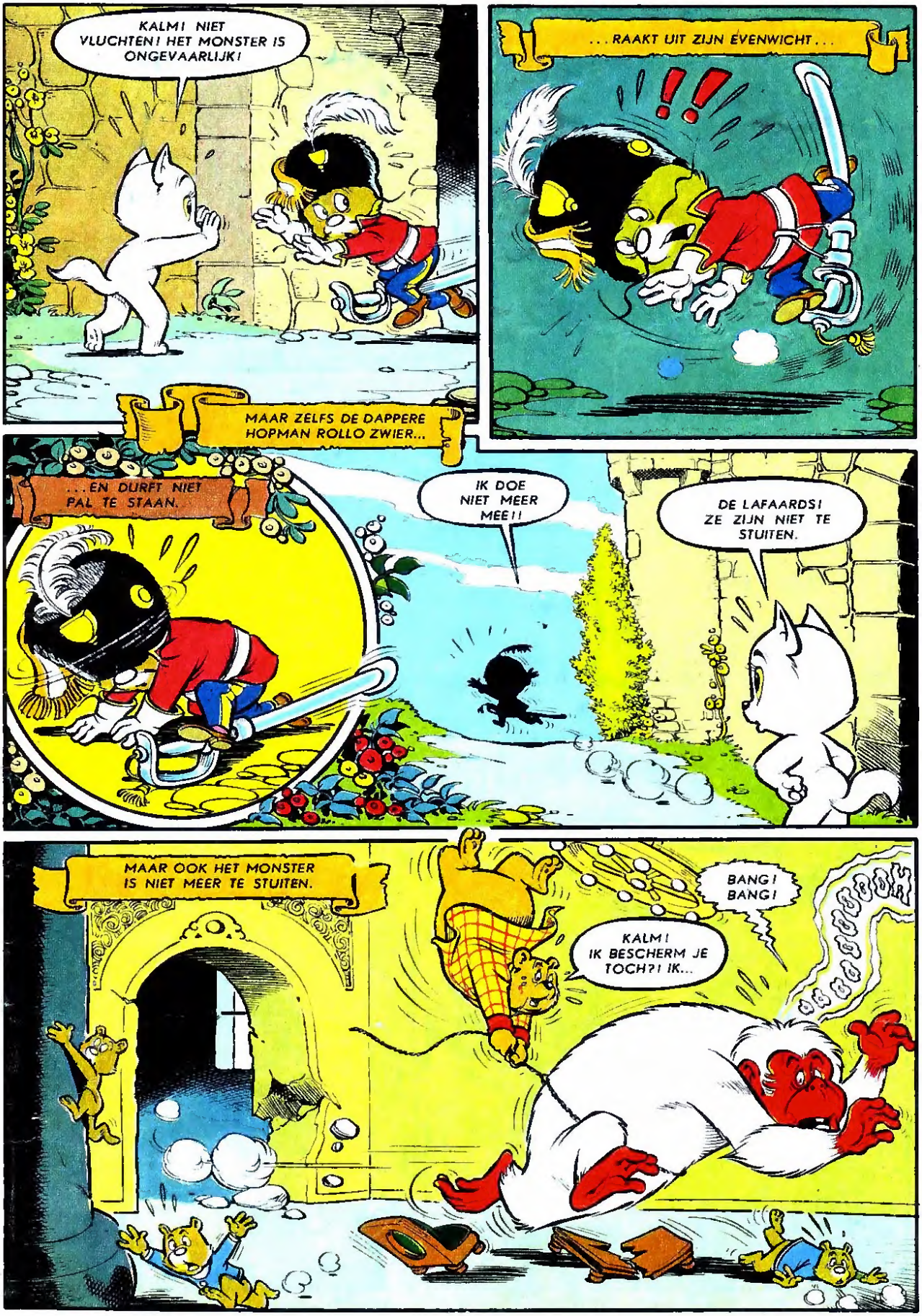
KALM! NIET VLUCHTEN! HET MONSTER IS ONGEVAARLIJK!
. . . RAAKT UIT ZIJN EVENWICHT . . .
!!
MAAR ZELFS DE DAPPERE HOPMAN ROLLO ZWIER...
. . . EN DURFT NIET PAL TE STAAN.
IK DOE NIET MEER MEE!!
DE LAFAARDS! ZE ZIJN NIET TE STUITEN.
MAAR OOK HET MONSTER IS NIET MEER TE STUITEN.
BANG! BANG!
KALM! IK BESCHERM JE TOCH?! IK...
BOOO

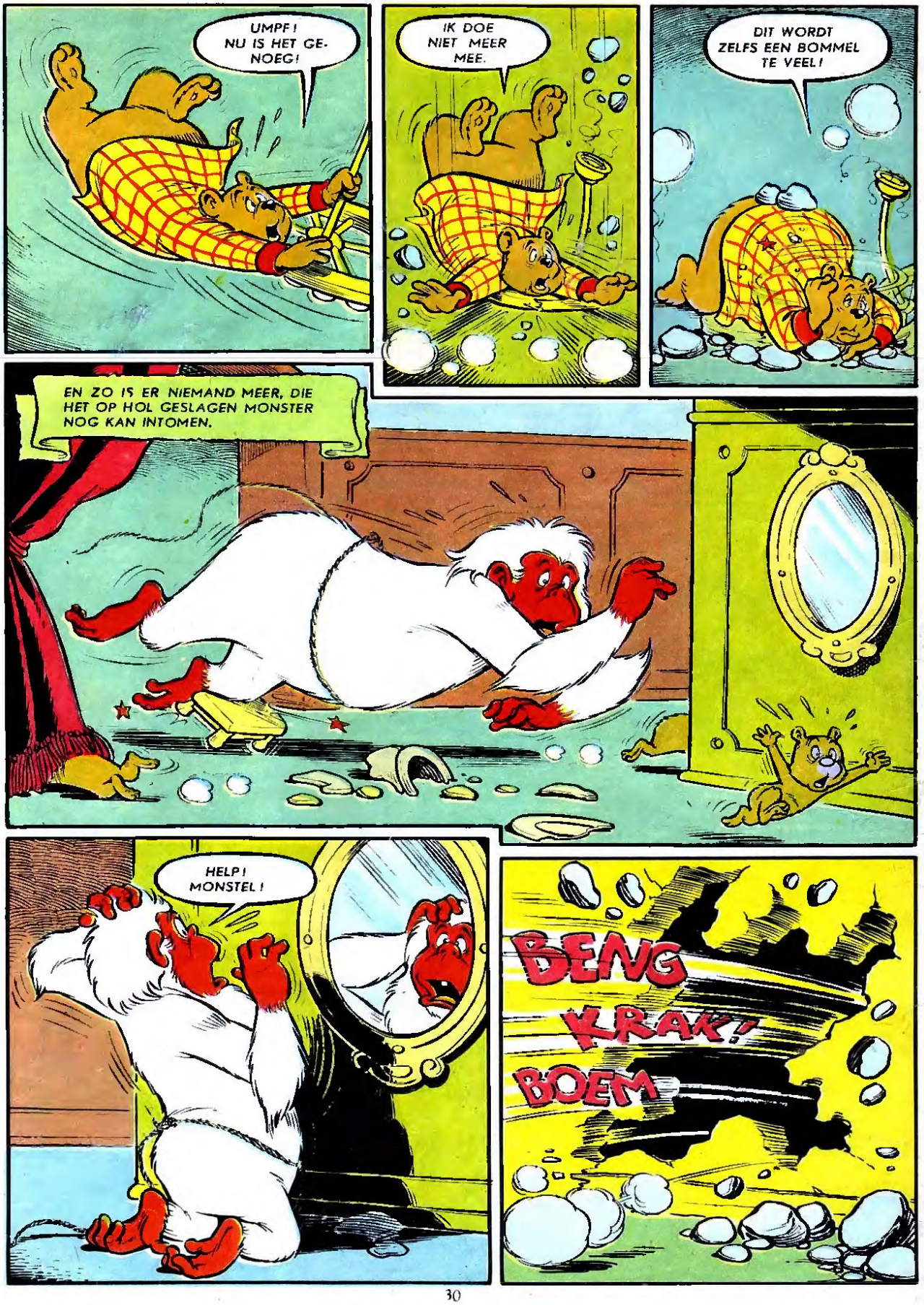
UMPF! NU IS HET GE-NOEG!
IK DOE NIET MEER MEE.
DIT WORDT ZELFS EEN BOMMEL TE VEEL!
EN ZO IS ER NIEMAND MEER, DIE HET OP HOL GESLAGEN MONSTER NOG KAN INTOMEN.
HELP! MONSTEL!
BENG
KRAK!
BOEM

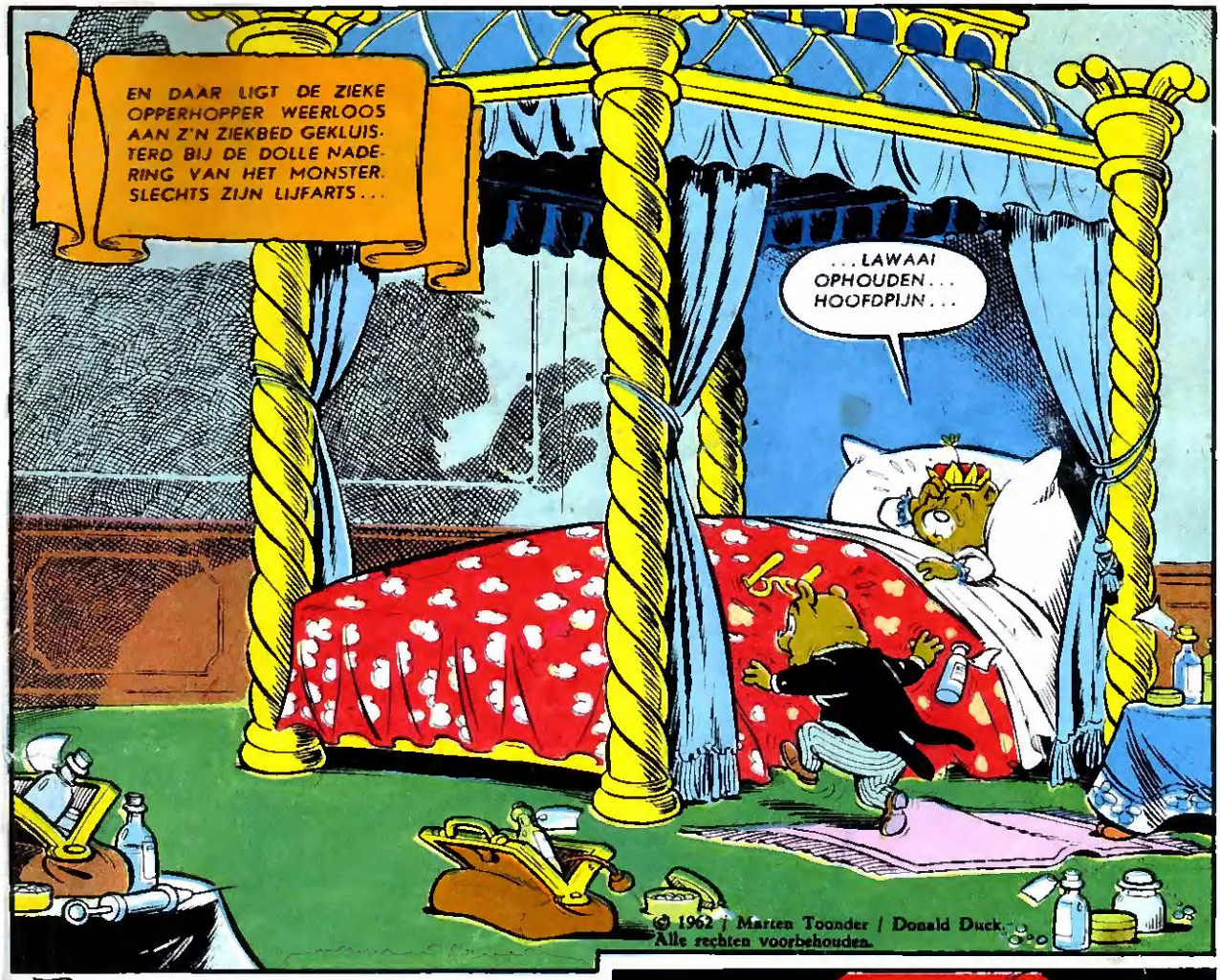

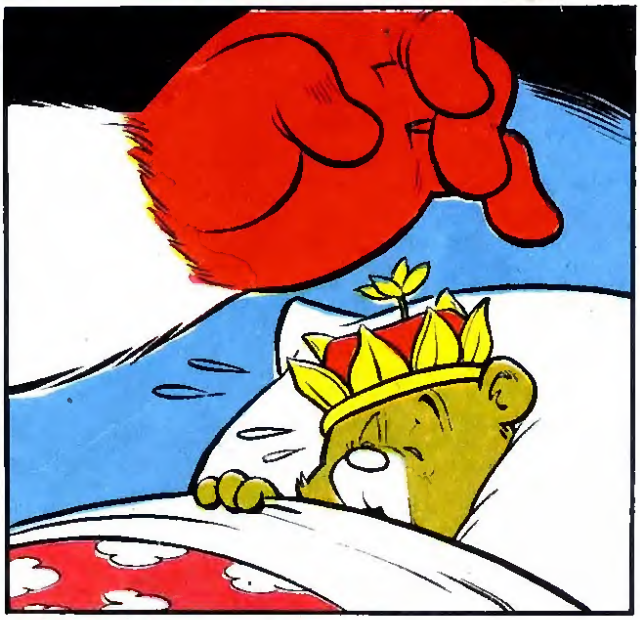

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.

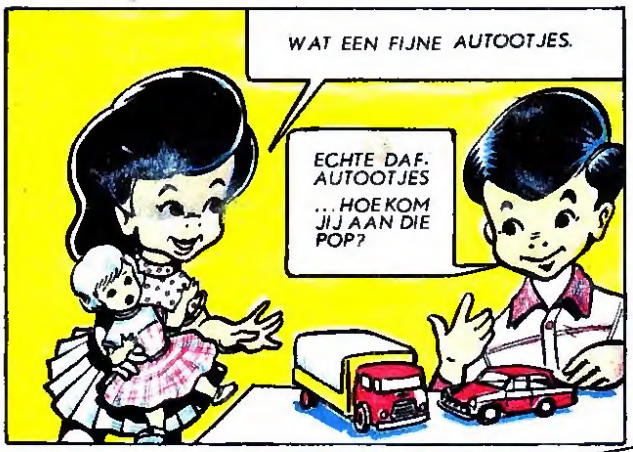

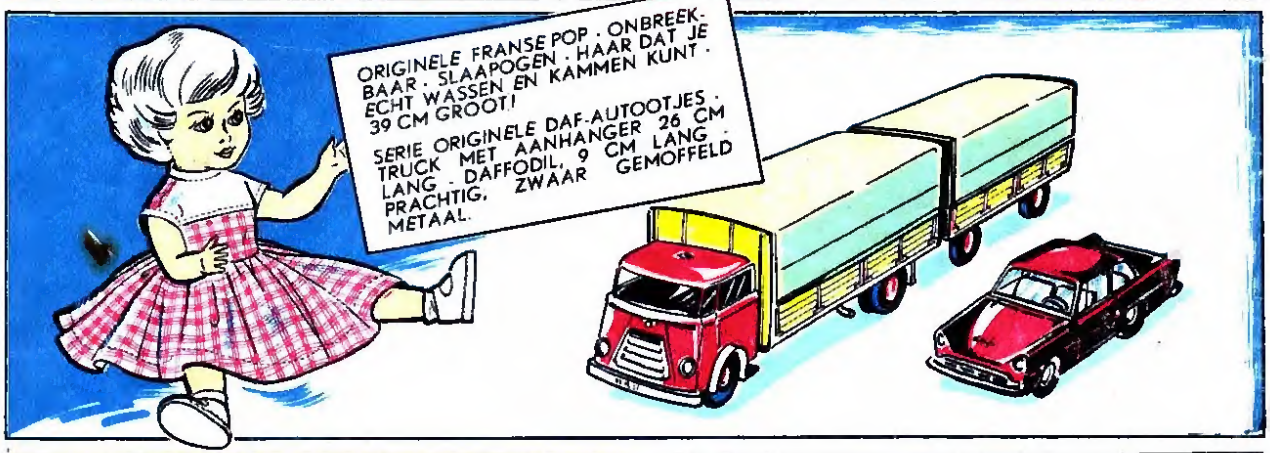

leuke kleurwedstrijd

NEEM HET WOORD REMIA, ZOALS HET VOORKOMT OP DE WIKKEL VAN EEN PAKJE REMIA ZILVER MARGARINE. NETJES OVERTREKKEN OP WIT PAPIER EN DAARNA MOOI INKLEUREN. ZEND DE TEKENING MET JE NAAM EN ADRES IN EEN ENVELOPJE AAN REMIA MARGARINEFABRIEKEN N.V. AFD. RECLAME · DEN DOLDER. DE BESTE INZENDERS KRIJGEN EEN LEUKE VERRASSING.

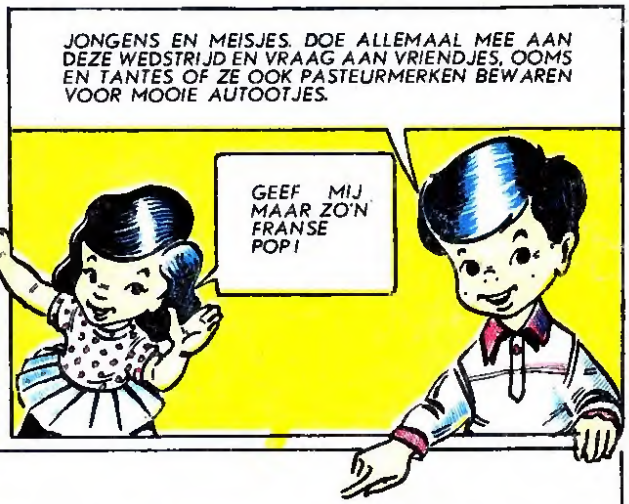

Remia MARGARINEFABRIEKEN N.V. DEN DOLDER

LAAT MOEDER OF TANTE DIT LEZEN.... VRAAGT U EEN GESCHENKENFOLDER BIJ ONS AAN.

* PASTEURMERKEN VINDT U OOK OP REMIA PLANTEN · REMIA KROON · REMIA ZONNEJEUGD EN DEX!

RM-4-140